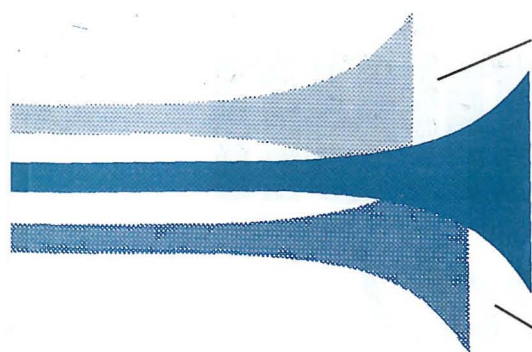

Midnatts ROPET

MARANATA
-Du vår Herre
KOM!

Nr 1 • 1998 • Årg 39 • Sprides fritt!

HÄROLD FÖR ANDLIG VÄCKELSE OCH FRI MISSION

STOREBROR ser dig...

Högra handen, koden, chipset, märket, bibeln och vår tid.

(bilden t.h.) Sid. 4

Den Dagen - En hoppets dag, då vi som lever ska förvandlas vid Jesu tillkommelse. Sid. 8

Medfången på Hinseberg, som satt inne för väpnat rån, sade till mig:

-Vet du inte att Gud förlåter syndare?

Sid. 10

Missionsutmaning
Läs om Rumänien,
Dominikanska Republi-
ken och Frankrike

Sid. 2, 6 och 12

"...och det tvingar alla... att ta emot ett märke på högra handen eller på pannan..." (Upp. 13)

men – ser DU honom?

Sid 4

Rumänien har på ett speciellt sätt varit aktuellt för Maranataförsamlingen i Stockholm. För några år sedan började en rumänsk familj besöka våra möten, George med hustrun Mona, barnen och modern.

Förra sommaren fick de besök av en kusin till George, Adrian, som kom tillsammans med sin fru och son från Rumänien. De kom på Maranataförsamlingens möten, lyssnade till förkunnelsen och tog emot frälsning. Vi sände dem åter till sitt hemland, följda av församlingens förböner. När några av oss i somras besökte det ekumeniska mötet i Graz, fick vi kontakt med en grupp rumän-

Rumänien

- ett land i omvandling

BRODER VASILE BERÄTTAR OM SIN OMVÄNDELSE OCH SITT LAND

I januari kom broder Adrian Neacsu bilande tillsammans med en broder, Vasile Nicolae som är evangelist i pingstförsamlingen Imanuel i hemstaden Ploiesti. George hade sänt inbjudan och bjöd på resan, för han hade genom sin mor fått rapport om denne brinnande evangelist, som varit till stor andlig hjälp för henne. Under de veckor våra rumänska bröder besökt oss, har de flitigt deltagit i församlingens möten, vitt-

rättegång i december 1989. En ny regering intog hans plats efter denna statskupp, men så småningom hölls val och landet är inne i en demokratiseringsprocess. Men i Rumänien har man upplevt demokratin som en privatisering. Många gör business på den. De gamla

ska ungdomar, som sedan gästade oss på sommarkonferensen och med friska vittnesbörd och sång ytterligare knöt oss till det rumänska folket, som varit så hårt provat.

nat, sjungit och medverkat i radioprogram, tolkade av broder George. De har berättat litet om situationen i Rumänien, som just nu upplever så stora omvälvningar.

Under många år hölls Rumänien i ett jämgrepp under kommunistisk diktatur, men när Berlinmuren föll och med den hela det kommunistiska systemet i öst brakade samman, så blev det revolution även i Rumänien.

Diktatorn Ceausescu, som under många år regerat, avrättades tillsammans med sin fru efter en summarisk

lagarna har raserats och de nya maktavarna stiftar ständigt nya lagar och gör förändringar med många underparagrafer. Folket hinner inte få grepp om vad som sker. Stora företag, sådana som varit drivkraft i landets ekonomi, har lagts ner. Många lider emellertid nöd. De kristna kan verka relativt fritt, och för ett par år sedan kom en ny lag som tillåter föräldrar att ta barnen ur den ortodoxa kristendomsundervisningen i skolan och själva undervisa dem enligt sin egen trosuppfattning.

Broder Vasile är en mycket reslig man, 43 år gammal. Han föddes i en by utanför Ploiesti en ganska stor stad, sex mil norr om Bukarest. Vasile är gift och har två vuxna barn, en son, 22 år och

en dotter, 20 år. Han arbetar på ett stort företag som lastbilschaufför.

Innan Vasile blev frälst, levde han ett vilt liv, med mycket sprit och fester. Grannarna var rädda för honom, och vågade inte säga något om de blev störda - och det blev de ofta.

En dag fick Vasile veta att en evangelisk församling skulle bygga en möteslokal och behövde hjälp att frakta material. Han åkte dit och erbjöd sina tjänster, och körde så med sin lastbil virke åt dem - utanför ordinarie arbetstid, som svartjobb. Han lade märke till att dessa människor var mycket lugna och vänliga, och började undra varför. Vasile var egentligen ganska förtvivlad över sin livsföring, och visste att han var på väg till helvetet, om det inte skedde en förändring. Han var mycket rädd för Gud, och läste i

att dricka eller röka, fastän jag rökt tre paket cigaretter per dygn och druckit nästan varje dag. Men nu blev jag helt befriad från de gamla vanorna. Mitt liv blev totalt nytt. Och när det blev svårt på jobbet, så sjöng jag!

Grannarna, som levt i en ständig skräck för den store, starke bråkstaken, trodde att han flyttat, för det blev plötsligt så lugnt i huset. Vasile blev ett omskakande vittnesbörd för sina arbetskamrater. I den stora 16-tonslastbilen han kör, hade han förut uppklistrat en massa bilder på nakna kvinnor. Nu plockade han bort dem, och klistrade istället upp olika bibelord. Hans arbetskamrater hade ingen möj

lige Ande. En natt fick jag en uppenbarelse, och såg då den pingstförsamling jag nu är med i. Jag hade aldrig varit där förr, men gick på Herrens mörning direkt dit.

Under en speciell bönevecka, blev en hel skara, omkring 50-60 personer, döpta i den helige Ande. Bland dem även Vasile. Och många fortsätter samlas till bönenätter varje fredag. De samlas hemma hos en mycket fattig familj där de sjunger, prisar Gud och ber för varandra. Ofta kommer

Bibeln om vilken dom som väntade.

Under den här perioden bröt Gulfkriget lös, och Vasile började ana att vi lever i yttersta tiden, som Bibeln talar om. Han slog upp och läste Matteus 24, där Jesus beskriver den yttersta tidens nöd. Han greps av ångest över vad som skulle övergå jorden. Därför drack han och rumlade ännu mer, för att döva sin rädsla.

En dag tog han mod till sig och frågade en av de kristna som arbetade med kapellbygget hur de hade det i sin församling. Då fick han inbjudan att komma till ett möte, och gick dit.

I det första mötet han gick på, fick han höra att Jesus förlåter varje syndare som tar emot honom och följer honom. Han lyssnade och tog ivrigt emot budskapet. Det innebar omedelbart en total förvandling. Så här berättar Vasile själv:

-Det blev en mycket radikal förvandling i mitt liv. Jag hade inte längre lust

att undgå påverkan. De märkte att Vasile var totalt förvandlad, och måste fråga vad som hänt och vad bibelorden betyder. Om hans utsvävande liv förut varit stormigt, så var nu hans förvandling inte mindre märkbar i alla sammanhang. Vasile är verkligen en evangelist.

Strax efter sin omvändelse lät Vasile döpa sig, och snart blev han i församlingen anlitad att delta i evangelisation i stadens omgivning. Men efter en tid uppenbarade Herren för honom att han skulle bryta upp från den församlingen.

-Jag hade varit med i bönegrupper tillsammans med pingstvännar, och märkte i deras böner och vittnesbörd en kraft som jag själv saknade. I den evangelikala församlingen där jag blev döpt, fanns ingen undervisning om Andens dop. Jag märkte också att många inte vandrade enligt Ordets undervisning.

Då jag läste om Ananias och Safira, undrade jag för mig själv: Hur var det möjligt för de kristna i den första församlingens ledning att upptäcka vad de bar i sina hjärtan? Och Herren lärde mig förstå att det var genom den he-

profetiska budskap, och de har också upplevt hur Gud gripit in med under och tecken. Det kommer ständigt flera människor till dessa bönenätter, och huset är för litet. Där finns inte möbler, men människorna sitter på golvet och står längs väggarna.

-Jag har ropat till Gud, nästan i desperation, om hjälp. Vi kan inte avvisa dessa längtande människor och säga att en del av dem inte får komma för att de inte får plats. Fastän vi får stå eller sitta på golvet, upplever vi den största glädje, för Herren är mitt ibland oss och hans nåd verkar där, berättar vår ivrige broder.

Vasile tjänar nu i pingstförsamlingen, som har namnet Imanuel. Han hjälper till som vaktmästare, predikar Ordet och besöker sjuka och gamla på vårdhem. Så långt han förmår, delar han sin lilla lön med de allra fattigaste. Det har inneburit konflikter och protester i hans eget hem, eftersom hustrun inte är omvänd, och inte förstår att han kan handla så.

Förra året var det någon som profeterade över Vasile, att han skulle åka till ett annat land. Vasile tänkte att det var omöjligt för honom, och brydde

Forts sid 28

Kontrollsamhället - ingen kommer undan

STINA FRIDOLFFSSON

Framsidas symbolbild av handen som håller ett microchips och bär ett pulserande märke, har nog de flesta av våra läsare redan förstått. Men frågan som ställs kan möjligen vara svårare att finna svar på: Storebror ser dig - men ser du honom?

För första gången i historien finns teknik och övriga resurser för en världshärskares att förverkliga det förutsagda kontrollsamhället. Politik, ekonomi, kultur och religion förbereder i humanitetens namn det genomskinliga samhället där allt villkorat koder, registreras och formas.

GEORGE ORWELLS BOK 1984 kom ut redan 1949. Han ger i form av en samhällssatir en kuslig beskrivning av kontrollsamhället.

"Rösten kom från en avlång metallplatta, liknande en matt spegel, som var infädd i väggen. ...Instrumentet (det kallades telescreen) kunde dämpas men inte avstängas helt och hållet. ...Telescreenen både sände och upptog. Varje ljud som Winston gav ifrån sig utöver den svagaste viskning togs upp, och så länge han höll sig inom det fält som metallplattan behärskade kunde han även ses. ...Man fick gissa sig till hur ofta och enligt vilken princip tankepolisens kopplade in varje enskild individs nät. Man måste utgå ifrån ... att vartenda ljud man frambragte blev avlyssnat, varenda rörelse, utom i mörker..."

Redan 1984 stod det klart att Orwells beskrivning som 1949 uppfattades som ren science fiction, vida hade överträffats av tekniken. Även i mörker kan man iaktas. Den tekniska utvecklingen har skapat förutsättningar för ett kontrollsamhälle som överträffar Orwells spöklika framtidsvisioner.

I gårdagens små samhällen kände alla varandra. Än om bevakningen ibland kunde vara irriterande, innebar det också social trygghet. Dagens kontrollsamhälle har ingen sådan ömsidighet. Genom ett litet microchips kan den ensidiga kontrollen bli total. Vi vet att Storebror redan ser dig och mig - men ser vi honom?

Året 1984 upplevdes allmänt som ett ödesdigert år. Boken av Orwell som lästes över hela världen, gav en apokalyptisk känsla, och vetenskapens tekniska framgångar beskrevs och de etiska normerna för användandet av de enorma möjligheterna till kontroll av individen diskuterades.

I tidningen Expressen kunde man den 10 december samma år läsa:

"Minikortet är allt Storebror behöver. Snart kan alla dina steg kollas." Och så presenterades ett kombinerat identitetskort, passerkort och betalkort, som man föreslog skulle opereras in i handen.

-Pengar, nycklar och skriftliga identitetshandlingar blir överflödiga. Allt sköter du med handen. Sådant som fortfarande betecknas som science fiction; dörrar som öppnas med fingeravtryck eller röstprov, är redan överspelat. Kortet finns i USA, men används ännu bara på djur. Det är inte större än en kvadratmillimeter. Boskapsuppfödare opererar in det strax under huden på djuret och kan sedan på data identifiera varje djur, registrera hur mycket det väger, hur mycket mjölk det ger och hur stor foderranson det ska ha. - - -

Teoretiskt sett kan bevakningen utökas till att vara hur stor som helst: en hel stad, ett helt land. Datateknikens obegränsade möjligheter att ta in information gör att man kan placera ut hur många passerkontroller som helst, koppla dem till en central dator och där föra protokoll över varje enskild individs rörelser.

EN MÅNAD SENARE, 7 januari 1985, berättade Aftonbladet i ett reportage från Lilleström i Norge om hur man där höll på med ett experiment där alla betalningar skedde via ett litet platstkort.

"Drömmen om det penninglösa samhället - eller total storebrorskontroll enligt Orwells 1984?"

I tidningen Dagen fanns 29 november 1984 en ledare, signerad O. D., med rubriken "Vilddjurets märke i pannan". Han beskriver datateknikens utveckling och påminner om Uppenbarelsebokens profetia om vilddjurets märke. Och så efterlyser han "medveten etik":

-All utveckling av detta slag är tveegad. Möjligheterna för ondskan ökar, samtidigt som landvinningarna också kan användas till nytta och vinning för mänskligheten.

Den skräckinjagande framtidsvisionen Orwell målade i sin samhällssatir 1984, gav upphov till en flod av böcker av olika slag, analys, debatt och populärvetenskap. De kristna förlagen gav ut eskatologisk litteratur. Främst bör då nämnas Toralf Gilbrandts serie *Tidens Tecken*, som påstås ha sålts i 250.000 exemplar. Han behandlade i bokserien de olika tecknen, som talar om att vi lever i den yttersta tiden och står inför Jesu snara återkomst. Men ganska snart tonade, förunderligt nog, dessa väckelsesignaler bort.

1984 KOM OCH GICK. Det var bra ti-

der i Sverige. Högkonjunktur, lätt att få jobb och tjäna pengar. Staten var frikostig med subventioner till ideell och kulturell verksamhet, framför allt för att uppmuntra ungdomars vård och fostran.

De kristna församlingarna fick statligt stöd; allt ifrån bönecirklar till mission anpassades efter den smygande kontrollen. Partipolitik med "kristna värderingar", musik, teater, lyrik, dans och tävlingsidrott - allt fick utrymme i den kyrka som blivit en del av samhällsservicen, och fick en stor del av sitt underhåll genom skattemedel.

DE TEKNISKA RÖNEN och medföljande globalisering talar sitt tydliga språk. För några månader sedan (4/11-97), skrev Dagens Nyheter en stor artikel om den ofrivilliga övervakning medborgaren utsättes för:

-Än så länge har du inget mikrochip inplanterat under huden i pannan, forskarna arbetar ännu med tekniken. Men redan i dag är du registrerad, kontrollerad, bedömd och kundprofilerad. Ingen kommer undan plastkortet.

Så följer en uppräknings av hur man på livets alla områden, allt från boklån på biblioteket till medicinköp på apoteket blir dataförd. Och artikelförfattaren sammanfattar den olustkänsla vi alla känner inför denna vetenskap i en fråga: *Hur garanteras den personliga integriteten?*

Plastkortet är naturligtvis smidiga, och ständigt kommer smidigare varianter, så att man på samma kort kan tillgodogöra sig många olika tjänster. Men vad händer om denna ständiga registrering av våra inköp och rörelser hamnar i fel händer, och missbrukas?

I slutet av nämnda artikel kommer en information, som måste ge varje bibelläsare en smärre chock och åtminstone väcka nyfikenheten till liv för jämförelse och granskning:

-För att vi inte ska kunna tappa eller förfalska kortet eller på annat sätt frångå hela vår identitet, finns det planer

på att i framtiden plantera in kortets hjärna - alltså det lilla mikrochipset - under huden i pannan eller handen. Idag är det otänkbart, men av säkerhetsskäl kanske politiker låter sig övertygas om nödvändigheten av ett sånt system om ett antal år.

Helt nyligen kom ett populärvetenskapligt magasin ut med en specialartikel, där man skildrade vårt samhälle i följande ordalag:

-George Orwells 50 år gamla roman om övervakningssamhället är inte längre bara fiktion: Tekniken har vi redan - bara lagen kan beskydda oss mot Big Brother. (*Illustrerad Vetenskap* 3/98)

Och så konstateras att våra dagliga förehavanden noteras i otaliga register. Färre register med fler upplysningar skulle naturligtvis underlätta. Vi får en perfekt personlig service. Men priset är mindre privatliv.

De profana kulturskribenterna fortsätter att ropa ut informationer och varningar för vad denna globalisering och kontroll kan innebära för människosläktet. Det är alltså i den profana pressen och litteraturen. Har de kristna inte tid att syssla med sådana livsviktiga integritets-, frihets- och frälsningsfrågor?

Nu är det fråga om att hjälpa judar till Israel, ekumeniska möten, festivaler, sociala projekt, miljösatser, filmrescensioner, korsord och dålig religiös underhållning och nojs - många gånger på snudd till blasfemi.

FÖRKUNNELSEN OM Jesu snara tillkommelse tonade bort. Nu var det fråga om att genomsyra samhället med kristna värderingar. En och annan vetenskapsman och framtidsforskare ropade ut chockrapporter om miljöförstöring, katastrofer, farsoter och hungersnöd. I kyrkorna talades karismatiskt, det dansades och sjöngs om Guds kärlek och mirakelväckelse.

Jag tänker då osökt på boken "*Underhållning till döds*" av den kände amerikanske mediaforskaren Neil

Postman. Boken gavs ut 1985 på förlaget Prisma, och i förordet skriver han:

-Orwell talade om att vi kommer att drabbas av ett förtryck utifrån. Huxley däremot förutsatte inte att det behövs någon Storebror för att beröva människor deras autonomi, mognad och historia. Enligt honom kommer människor att älska förtrycket och dyrka den teknologi som berövar dem förmåga att tänka.

Det Orwell fruktade var människor som skulle förbjuda böcker. Det Huxley fruktade var att det inte skulle finnas någon anledning att förbjuda böcker, eftersom det inte skulle finnas någon som ville läsa någon. Orwell fruktade dem som skulle beröva oss information. Huxley fruktade dem som skulle ge oss så mycket information att vi blev passiviserade och självupptagna. - - -

I 1984 kontrolleras människorna genom att de tillfogas fysisk smärta. I *Du sköna nya värld* kontrolleras de genom att de bereds njutning och välbehag. Orwell fruktade kort sagt att det är vad vi hatar som kommer att förgöra oss. Huxley fruktade att det är vad vi älskar som kommer att förgöra oss.

Men aposteln säger:

-Vem är lik vildjuret, och vem kan strida mot det? (*Upp. 13:4*)

Så brottas denna världens ångestladade vise och vetenskapsmän med kampen för människovärde och åsiktsfrihet, medan Guds folk inbjuder till ekumeniska och karismatiska lekaftnar.

PLÖTSLIGT INLEDDE den tidning som gör anspråk på att vara Sveriges enda kristna dagstidning nyåret 1997 med en artikelserie som skulle göra eventuellt överspända och fanatiska kristna mera sansade.

Med tvivelaktiga statistiska och vetenskapliga siffror försökte man påvisa att hungersnöd, farsoter, jordbävningar och krig har avtagit på senare år. Och den 2 januari skrev man denna gång på ledarsidan:

-Det är möjligt att någon kan bli besviken över att jordbävningar, svält och

Forts sid 29

MidnattsRÖPET

HÄROLD FÖR ANDLIG VÄCKELSE OCH FRI MISSION

BOX 201 34 161 02 BROMMA

TEL: 08-98 56 83, FAX: 08-98 21 39

E-mail: maranata.stockholm@crossnet.se

ANSVARIG UTGIVARE

Arne Imsen

I REDAKTIONEN

Stina Fridolfsson, Ulla Näsholm,

Arne Björkman, Mikael Eliasson

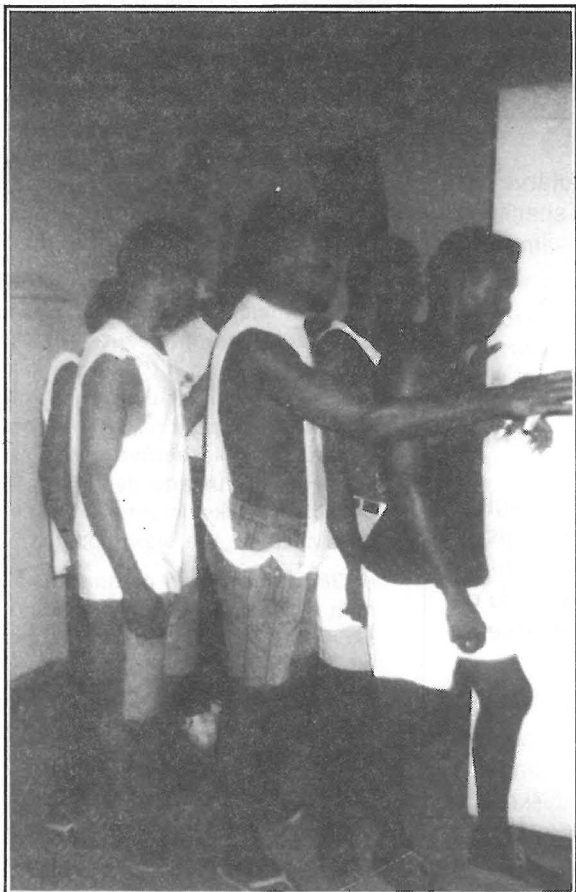
TRYCK: BMC-tryck, Bromma 1997

SÄNDES FRITT!

Gåvor till tidningen och litteraturmissionen, pg 495 46 24-5
Bällsta Media Center.

Meddelande om adressändring sker skriftligt till redaktionen.

Omslagsfoto: Mikael Eliasson

I fängelset köar fångarna för att få medicin, vitaminer, biblar och ett uppmuntrande ord.

Med Jesus och medicin till avgrun- dens förgård

Saxat ur våra medarbetares faxhälsningar från ett varmt, soligt och nödställt Santo Domingo.

Doris Diaz:

Kära syskon i Kristus, tack för att ni sände Ulla, som redan har varit till stor hjälp för mig. Jag hoppas att allt där är väl. Jag har många planer, nu när Ulla är här, fastän personligen har jag inte så mycket tid över eftersom jag arbetar mycket på två sjukhus.

Jag tror att vi kan ha bibelstudium här i huset på kvällarna och i någon av de små församlingarna i området. Vi kan också göra en social insats där, eftersom det är så stor fattigdom här. Jag tänker särskilt på barnen. Jag har planer på att göra något i Caliche och i Los tres Brazos och dessutom

fortsätta i Las Palmas (Några slumområden i huvudstaden). Planerar också att skaffa en liten bil för att underlätta arbetet. Inom två veckor ska vi ha en "operativo" i fängelset, San Cristobal.

I Guds namn sänder jag kyssar och omfamningar till alla barnen, och må Gud den allsmäktige fylla alla mina svenska syskon med välsignelse. Jag älskar er mycket.

Doris

Ulla Näsholm:

Vi har en altan runt lägenheten och där intogs ofta vårt morgonkaffe. I huset ingår också en liten vakthund (pudel), där det är svårt att se vad som är fram och bak. Men på skallet kan man höra om det är bekanta eller främmande som ringer på dörren.

Ibland är det bra att få litet hjälp, för här är ett öronbedövande oljud för det mesta. Tung trafik, luften svart av avgaser och i fiket en trappa ner är det rätt mycket håll-i-gång-folk på kvällarna.

Men jag tycker om att bo så här centralt. Ingen mygg (än så länge!) heller. Utanför altanen finns tjocka elledningar, flera cm i diameter. Idag hade någon slängt en sko som blivit stående på ledningen. Det ger en aning om hur det kan se ut. Vi har nästan alltid ström och även vatten. Det känns nästan lyxigt, med tanke på tidigare erfarenheter.

Pastor Isaias (som besökt sommarkonferens i Sverige) med familj bjöd hem mig igår. Belkys hämtade i bil. De verkade uppriktigt glada. Belkys riktigt anhöll om att få hjälpa till, speciellt vid de

ULLA NÄSHOLM RAPPORTERAR
DIREKT FRÅN SANTO DOMINGO

"operativos" vi planerar. (Med operativos menas uttryckningar med medicinsk hjälp i slumområden och fängelser)

Sitter i mottagningen och skriver. Det är faktiskt en liten avskild plats med skrivbord och tillbehör. Lägenheten fungerar som ett slags öppet hus, inte bara för släkt och patienter. Några kommer hit och behöver ett mål mat. Dessutom finns tillräckligt utrymme för att ha stugmöten.

Isaias vill gärna komma och ha bibelstudium. Förut arbetade en psykiater här och hon var ofta med på de "operativos" vi hade. Nu är hon gift med en metodistpastor och vi ska hälsa på dem under helgen och eventuellt planera in nästa aktivitet av medicinsk karaktär i deras kyrka.

I morgon ska vi göra några sjukbesök hos grannar, och sen ska vi förhoppningsvis hälsa på Olympia, en syster i Herren som bor några mil utanför stan. Allt är väl, och tack för hälsningar, förböner och omtanke. - - -

15 februari 1998

Här har det varit några intressanta och givande veckor. Förra

lördagen var vi i Las Palmas. Nirssi var med och hjälpte till. Vi hade många patienter, därav en stor skara barn. Vi hade även ett litet möte efter mottagningen. En syster blev så inspirerad, att hon skulle börja med barnmöten. Vi lovade hjälpa till och även ordna litet festligt för barnen. Det känns bra att vi fick vara med och ge en liten knuff. Det behövs ibland så litet för att människor ska komma i rörelse.

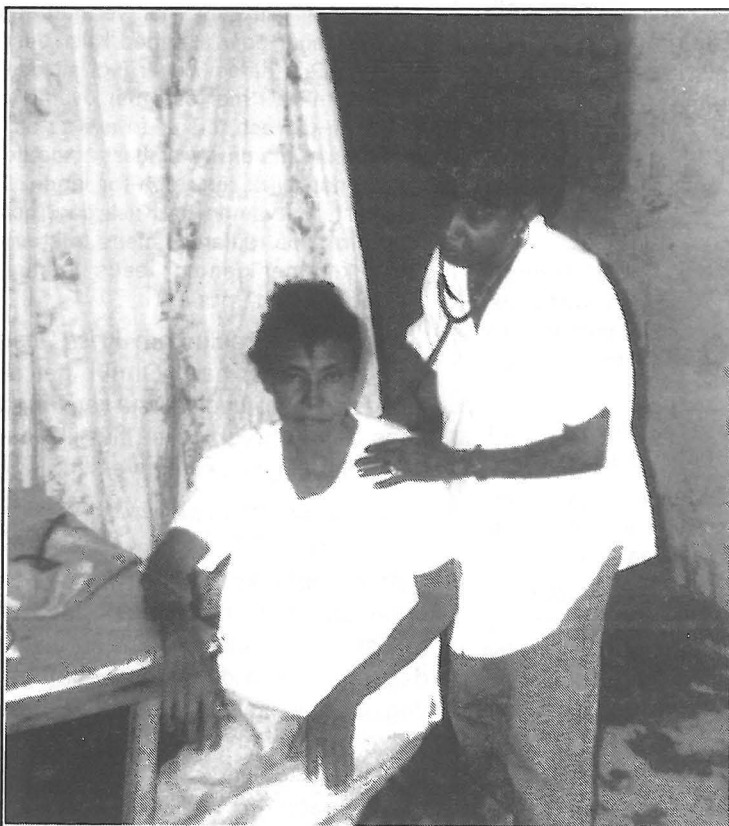
Lördagen därpå skulle vi ha "operativo" på fängelset i San Cristobal. I god tid hade vi beställt en traktat från ett tryckeri. Så med traktaten, Nya Testamentet och en bibel kom vi till fängelset, förutom förstås mediciner av olika slag; vitaminer, parasitmedel, antibiotika, etc. Tre läkare och några sjuksköterskor var med, så vi var sex personer som hjälptes åt att undersöka och behandla över 100 personer, som också fick medicin.

Klockan 16.00 var vi hemma. Där hade vi möte klockan 18.00. Över trettio personer kom, dock inte Isaias, vars bror dött under dagen. Det var ett fint möte. Även sången gick något så när! Vi avslutade med picadera (ost och korv på tandpetare samt kex och juice). Doris hade omtänksamt uppmärksammat att det var alla hjärtans dag, och köpt några leksaker till barnen.

Söndag hade Doris jour i sjukhuset. Jag var med under dagen och tänkte på när jag för ett antal år sedan efter tre månaders vistelse i landet stegade upp till förlösningen och erbjöd mina tjänster. Nu var jag med överallt. Där fanns brännskador, olycksfall och många andra plågor. Transportchefen ordnade så att jag fick skjuts hem i sjukhusets minibuss, eftersom det regnade. Det finns mycket att tillägga - förhoppningsvis i kommande artikel.

Maranatahälsningar!

ulla

Doktor Doris i outtröttlig tjänst för patienter och frälsningskandidater.

Den Dagen

GUNNO ANDERSSON
FÖRKUNNAR GUDS ORD

Denna dag är en hoppets dag, då vi ska få se honom sådan som han är. Vi ska förvandlas, vi som ännu lever, vid hans tillkommelse. Det som insomnat ska väckas upp och få ikläda sig en rättfärdighetskropp. Vi som lämnats kvar ska överklädas rättfärdighetskroppen. I ett nu äger detta rum, och så är en förvandlad, segerrik brud färdig, utan fläck och skrynka, fullkomnad, ostrafflig.

Så undervisar Gunno Andersson från Örebro om den stora dag vi väntar snart bryter in: *Jesu Kristi dag*, då han hämtar sin brud som gjort sig redo.

Vi är införsatta i en kamp för evangelium. Den kampen kommer inte att pågå hur länge som helst, en dag avblåses striden. Gång på gång i Guds Ord kommer påminnelser om den dagen, och det gäller att förbereda sig för vad som ligger framför. Vi läser i Filipperbrevet 1:1-11.

"Paulus och Timoteus, Kristi Jesu tjänare, hälsa alla de heliga i Kristus Jesus som bo i Filippi, tillika med församlingsföreståndare och församlings-tjänare.

Nåd vare med eder och frid ifrån Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Jag tackar min Gud, så ofta jag tänker på eder, i det jag alltid i alla mina böner med glädje beder för eder alla.

Jag tackar honom för att I, allt ifrån första dagen intill nu, haven deltagit i arbetet för evangelium. Och jag har den tillförsikten, att han som i eder har begynt ett gott verk, han skall ock fullborda det, intill Kristi Jesu dag.

Och det är ju rätt och tillbörligt att jag tänker så om eder alla, eftersom jag, både när jag ligger i bojar, och när jag försvarar och befäster evangelium, har eder i mitt hjärta såsom alla med mig delaktiga i nåden.

Ty Gud är mitt vittne, han vet huru jag längtar efter eder alla med Kristi Jesu kärlek. Och därom beder jag, att eder kärlek må allt mer och mer överflöda av kunskap och förstånd i allt, så att I kunnen döma om vad rättast är, på det att I mån bliva rena och för ingen till stötesten, i väntan på Kristi dag, och bliva rika på rättfärdighetens frukt, vilken kommer genom Jesus Kristus, Gud till ära och pris."

Här skriver Paulus om *Kristi Jesu dag*. Vad menar han? Om vi går till första Korinterbrevets första kapitel, så finns detta uttryck också här i apostolens inledningshälsning, vers 8:

"att ni är ostraffliga på vår Herres Jesu Kristi dag. (1 Kor. 1:4-8)

Kristi dag tycks vara den dag då han uppenbarar sig från himlen. Jag tror faktiskt det handlar om just en vanlig dag, precis som idag, med 24 timmar, dag och natt, en vanlig veckodag. Men betydelsen av en dag kan vara något mera. *"En dag är såsom tusen år och tusen år som en dag"*, säger psalmisten. Så kan vi läsa på ett annat ställe i Bibeln om *"i alla sina dagar"*, vilket betyder levnadsdagar, dvs år.

I Uppenbarelsebokens första kapitel läser vi om hur Johannes kom i andehänryckning på *Herrens dag*. På första veckodagen uppstod Jesus från de döda och den dagen kom att bli den dag församlingen samlades till brödsbrytelse och gemenskap kring Ordet.

Herrens dag? Vad är det för dag? Vi har omnämnt den som församlingens speciella samlingsdag, men det är kanske framför allt detsamma som den yttersta dagen. Det är alltså inte en dag med 24 timmar utan omspänner en mycket lång tidrymd. Bibeln talar om de yttersta dagarna, som alltså avslutas med den yttersta dagen, och den inleds av Jesu Kristi dag.

Den kristna församlingen, Israels folk och alla hedningar - alla påverkas vi av vad som sker den dagen då Herren Jesus Kristus uppenbaras på himmelns skyar. Det är därför Paulus är så oerhört angelägen att visa på olika ting som sker i samband med Jesu Kristi dag.

Denna dag är i första hand bestämd för Kristi församling, som måste vara uppmärksam på denna dags innebörd och dess tillkommelse. För hedningarna är detta en dårskap och för judarna är det en stötesten.

Ribban högt

"Han skall ock göra er ståndaktiga intill änden, så att ni är ostraffliga på vår Herres Jesu Kristi dag." Vad betyder *ostrafflig*? I den hebreiska bibeltexten står det "tamim", och ytterligare ett ord har samma ursprung, nämligen fullkomlig.

Om man är fullkomlig så är man ostrafflig. Man är då inte åtkomlig för något straff. Läs 1 Tess. 5:23-24.

Paulus sätter ribban högt. Det gäller

att vara ostrafflig och fullkomlig när Jesus uppenbarar sig. Men hur ska det gå till?

Vi läser ett sammanhang i 1 Kor. 3:10-15, där Paulus talar till dem som har en speciell tjänst i Guds församling.

Byggnadsarbetarnas tjänst skall prövas genom eld på den dagen. Prövningen avgör hur stor lön tjänarna kommer att få. Har de byggt med ädla metaller får de lön, men om byggnadsverket brinner upp går de miste om lönen. Dock blir de frälsta, men genom eld.

I 2 Kor. 5 säger Paulus att vi alla måste träda fram som vi är och göra räkenskap för hur vi har handlat, vare sig vi har gjort gott eller ont. Alla som tror på Jesus Kristus måste träda fram inför Kristi domstol. När sker det? Jo, det sker på Jesu Kristi dag.

Den dagen växer fram för oss som en dag med oerhörd tyngd och betydelse. Vårt livsverk ska då prövas.

Församlingens hopp

Det är församlingens stora hopp att Jesus snart uppenbarar sig på himmelens skyar. Han kommer inte som en förlorare, utan som en segervinnare, en som har triumferat. Han kommer som frälsare och försonare, men också som domare. Vi måste vara medvetna om att denna dag kommer; den kommer inte att framskjutas hur länge som helst.

Paulus manar oss att vara ostraffliga och fullkomliga den dag Jesus uppenbarar sig. Då vi nu har blivit rättfärdiggjorda och fått frid med Gud ska detta liv omsättas i handling. Men vi blir inte färdiga på en dag. Det är en process, där vi upplever att vi misslyckas gång på gång.

Gud arbetar med oss ständigt. Det kan vara smärtsamt och jobbigt, men vår himmelske Fader har en god avsikt. Han vill göra oss till kärll, inte fylla oss med ättika och annat elände, utan med kraft, nåd, kärlek och frimodighet. Kärll till hedersamt bruk. Det finns också ett annat uttryck:

Kristusbrev, känt och läst av alla. Det är inte vår prestation, utan Guds verk i oss gör att vi helt omedvetet kommer att stråla fram Kristus. Vi måste dock vara villiga att betala ett pris för detta. Vi är ofta loja och slöa, och säger:

-Jag bryr mig inte, det spelar ingen roll hur jag lever. Jag får väl leva det liv jag själv vill.

Men det har betydelse. Ty Gud är medveten om vad vi är i honom och Han vill göra oss till användbara kärll till hedersamt bruk. Allesammans kan vi bli det om Gud får bearbeta oss på sitt sätt.

Paulus säger bland annat till sin andlige son Timoteus:

-Bliv ett föredöme, en efterföljare till mig! Paulus var medveten:

-Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat mitt lopp. Han visste att hans arbetsdag snart var slut. Så är det också för oss, sena tiders kristna. Vi måste vara medvetna om att vår tid är begränsad och vi måste bestämma hur och på vem vi vill satsa våra liv.

Jesus vill finna en skara ostraffliga människor när han kommer. Det finns kanske ingenting att anmärka på i det stora hela, men frågan är hur är det inför Gud. Det gäller att vara i rätt ställning inför Jesus Kristus. Därför är det så viktigt att förstå att vårt kristna liv inte bara är rättfärdighet, utan också helgelse.

Helgelse är inte en yttre religiös fromhet. Den handlar om andliga kvaliteter; Andens frukt, överflöd av andligt liv. Det är inget vi kan åstadkomma genom långt och troget arbete, utan är resultatet av närheten till Mästaren själv, så att hans gudomliga liv kan få sitt utflöde genom oss.

Den dagen är en hoppets dag, då vi ska få se honom sådan som han är. Vi som lever vid hans tillkommelse ska förvandlas. De som insomnat ska väckas upp och få ikläda sig en rättfärdighetskropp. Vi som lämnats kvar ska överklädas rättfärdighetskroppen. I ett nu äger detta rum, och så är en förvandlad, segemik brud färdig, utan fläck och skrynka, fullkomnad, ostrafflig.

Visst är det fantastiskt att vi kan få vara med om detta? Tänk, att vi blivit värdiga få vara himmelens drottning, det nya Jerusalem som kommer ner från himlen, färdigsmyskat såsom en brud för sin brudgum. Detta är du och jag, församlingen. Nåd utöver nåd.

Allt förändras

Vi har inte lång tid kvar innan Jesus uppenbaras på himmelens skyar. Det har vi hört många gånger, säger du. Ja,

förmodligen, men det är lika sant ändå att Han kommer snart. Vi måste vara medvetna om uppbrottet. Detta liv tar faktiskt slut en dag. Människor planerar, och det ska vi naturligtvis göra. Vi kan inte skapa kaos omkring oss. Men mitt i vårt planerande måste vi vara vaksamma och beredda på det som kommer att förändra alltsammans.

Israel ska få se upp till Messias. Det kommer en dag då Han är en verklighet. Rom. 11:25 säger att Israel ska bli frälst på en dag, men innan den dagen kommer förmodligen många ting att ske med detta folk.

Hedningarna trampar vidare i sin gudlöshet och orättfärdighet och bryr sig inte om signalerna från jorden, luften eller vattnet. En dag kommer jorden att brista under människans sätt att förvalta det Gud har anförtrott henne.

Jesus undervisar i Lukas evangelium kapitel 17 och 21 om att människorna ska stå rådlösa vid havets och vågornas dån. De kommer att uppge andan av förskräckelse över vad som ska övergå jorden. Med andra ord är man medveten om vad som ska ske, men det finns inga lösningar på mänsklighetens alla mellanfolkliga och ekologiska problem.

Nya möjligheter

Vad människan än tar sig till med, kommer det att misslyckas. Man kommer inte att klara av det. Men Gud har redan tagit hand om jordens öde.

Jorden kommer sedan i slutet av Herrens dag att få uppleva sin pånyttfödelse, sin förvandling. Gud kommer att skapa nya himlar och en ny jord och de förra är då förgångna och havet finns inte mer.

Gud gör oss i högsta grad realistiska, medvetna om brister, faror, defekter - allt det som kan vara till hinder. Men Gud gör oss också medvetna om alla de möjligheter som finns.

Vi kan uppleva hoten i vår tid, som har många paralleller med den tid Paulus levde i. Han blev dock inte modifierad, utan tog de möjligheter som bjöds genom Romarrikets uppblomstring: Nya vägar, nya kommunikationer, blev till nya vägar att nå fram med evangeliet. Nästan alla talade grekiska och han kunde alltså göra sig förstådd vart han än kom i detta enorma imperium.

Radio Maranata direktsänder. Det är laddat i studion. Arne Imsen intervjuar Kickan, som levtt ett brokigt liv.

En lång fängelsevistelse ligger bakom och en tids totalförlamning genom en ryggmärgsinfektion på grund av drogmissbruk. Men Kickan är ett levande vittnesbörd om Guds trofasthet. Även i fängelset upplevde hon Guds omsorg.

Nu har Kickan hittat hem till syskongemenskapen i Maranataförsamlingen. Med sång, tillbedjan och uppmuntrande tillrop lyfter hon varje möte.

Varje månad sänder hon de pengar hon förr använde på cigaretter till barnen i Santo Domingo. Och i sjukhuskontroller varje vecka konstateras att drogerna fått släppa sitt grepp. Kampen har varit och är intensiv. Men Kickan förtröstar på Honom, som är starkare än fördärvaren som gjort allt för att förstöra hennes liv.

Kickan Sundström, vi lyssnar till sånger som du spelade in för över tjugo år sedan.

Det har hänt mycket sedan dess. Men i allt vill jag säga att Gud är trofast.

De sånger du sjöng in är innehållsrika sånger, med substans. Du sjöng inte underhållning eller förströelse utan för att förmedla ett sanningsenligt frälsningsbudskap, eller hur?

Javisst. Jag har aldrig kunnat sjunga en sång om jag inte upplevt den i mitt liv.

Kickan, du är inte så ung nu som du var då du första gången mötte Jesus Kristus och ungefär samtidigt började åka omkring i landet och sjunga i offentliga möten. Dessutom sjunga in grammofonskivor.

Jag blev frälst 1971 och löst från ett trettonårigt missbruk. Jag var legal narkoman vid den tiden, men upplevde hel-

En kvinna på Hinseberg som satt inne för väpnat rån sa till mig:

-Vet inte du att Gud förlåter syndare?

ARNE IMSEN INTERVJUAR KICKAN SUNDSTRÖM

brägdagörelse och blev löst. Då var jag 31 år. Idag är jag 57.

När du ser tillbaka, har du ju drabbats av många svårigheter, besvikelser, prövningar och misslyckanden?

Ja, det är klart. Drabbats av?! Jag måste erkänna att jag gått frivilligt och huvudstupa in i mycket elände också.

Du menar helt enkelt att det är självförfallat?

Ja, det är det ju, även om jag inte var riktigt klar över vad jag gjorde. 1988 då min andliga moder Agnes dog bröt allt samman för mig. Det var ett hårt slag. Jag var inte emotionellt klar för detta. Hon var en klippa för mig.

Men du hade ändå ett tryggt socialt liv. Du var taxiförare och hade ju arbete...

Javisst, men vad hjälper det. Hon dog mycket hastigt - jag hade fasat för den här stunden många år och nu var det ett faktum. Efter att jag varit fri från droger i 18 år kom spritdjävulen åter till mig och sa: Det här klarar du aldrig av. Ta ett par whisky!

På väg till systemet tyckte jag att det var ju ganska genialt. Så här skulle jag kunna bevisa både för mig själv och andra att jag kunde dricka ett par glas whisky utan att det bekom mig något. Så dum kan man bli!

Jag borde ha tänkt på de ord min pappa, som bildade länkarna, myntade: "För en alkoholist är en sup för mycket och en liter inte nog". Då hade jag nog

tänkt mig för litet grand. Men inte ens det gjorde jag. Utan jag stiftade efter arton års uppehåll åter bekantskap med min största antagonist - Baccus, kung alkohol. Efter två glas var jag förlorad igen.

Det var som att hämta en vinterkappa som hängt på förvaring. Samma fobier, samma elände. Jag levde i min sorg efter Agnes och hade inte en chans att komma loss. Skulden blev så stor också. Det är inte nog med att Satan frestar, efteråt anklagar han också.

Först då begäret, och sedan ruelsen.

Ja, jag kände skulden och den gjorde mig till fullständig slav. Det var exakt det slaveri jag lämnat 1971. Jag hade ju haft ett par återfall i sprit förut, men i och med att jag hade församlingen så var det en historia blott.

Blev det sju gånger värre?

Ja, det var precis vad det blev. Genom Agnes död brast en hel vägg. Jesus hade tagit hem henne och en mur av bön och försvar mot den här världen gick bort. Därför vill jag säga att det är oerhört viktigt med förbön. Det har jag också fått lära mig.

Nu har du fått återvända. Det måste ju bero på att det finns ett kärlekens tåg som har dragit i dig hela tiden. Det är väl inte fel att påstå att hur besvärligt det än har varit så har kontakten med Gud aldrig varit riktigt bruten?

Det stämmer. Jag har frågat mig

-Gud vare lov att min själ är frälst, i kraft av blodet! sjunger Kickan.

många gånger hur detta var möjligt. Jag vågade inte återvända och bedja. Allt var borta. Jag har sjungit så många gånger: "Om du av synder nedtyngd är, förlåtelse du får" - men allt var borta. Gud måste ha sett något i mitt väsen som måste rensas bort.

Det enda jag upplevt under alla dessa år har varit: Se på bibelns människor! Studera bibelns människor! Det var en trygghet för mig att jag ändå kunnat göra det. När jag tittade på bibelns människor och såg hur Gud använde dem så såg jag ju att det var svaga människor.

Men jag fick ändå aldrig den riktiga knuffen tillbaka. För skuld lades till skuld. Jag höll på och söp första gången till dess att jag fick delirium. Jag stod på gärdet där hemma i Hässelby med knuten hand mot himlen och sa: Är du nöjd nu, Gud? Nu har du tagit allt ifrån mig! Det var ju inte så. Men hade jag haft en bönefront när Agnes gick hem till Gud, så tror jag inte att det här hade hänt.

Varje människa upplever ju saker och ting olika. Du är sångare och har alltid älskat att sjunga. Under den här tiden då du levde i detta mörker fanns kan-

ske en och annan ljusstråle som tänktes i ditt hjärta då du hörde eller själv började tona på någon gammal läsarsång som du älskade.

Kan du berätta om något tillfälle då du hörde eller själv spontant började sjunga någon av de sånger som vi har hört dig sjunga så många gånger?

Ja. Det är en händelse som då slår mig med detsamma. Det som hände 1988 utvecklade sig fruktansvärt. Skuld ledde till skuld och jag tog in knark, jag tog in allt - jag skulle visa ... Jag blev obstinat mot Gud och blev så småningom dömd till två och ett halvt års frihetsstraff på kvinnofängelset Hinseberg.

Du dömdes alltså på grund av missbruket?

Ja, mitt innehav och min hantering av knarket. För att finansiera åt mig själv sålde jag. Det höll jag på med i fyra månader, sedan var det så uppenbart för polisen att det bara var att hämta mig.

Där på Hinsebergs kvinnofängelse upplevde jag något märkligt. Jag kom in i hallen där det stod ett vitt piano och tänkte: Nu eller aldrig. Det fanns inte en människa i närheten. Jag satte

mig ner där och sjöng: "Gud vare lov att min själ är frälst i kraft av blodet, av blodet..." Det var ett oerhört eko där och en fantastisk upplevelse, som om ingenting hänt av ondska eller någonting av det jag hållit på med.

När jag tittade upp sedan, stod där fjorton kvinnor som kommit från drogfria avdelningen där. De hade haft gymnastik, de drogfria fick ha det. Så hade de smugit sig fram till pianot och stod där och lyssnade. En kvinna, som var dömd till fyra år för väpnat rån stod där och hängde över pianot.

-Kickan, vad gör du här egentligen, undrade hon. Så berättade jag för de här kvinnorna om mitt missbruksliv, min andliga tjänst hos Gud, mitt fall, min längtan tillbaka. Och här upplevde jag att de verkligen förstod min längtan tillbaka till Gud. Så säger den här kvinnan som avtjänade för väpnat rån:

-Men vet inte du, Kickan, att Gud förlåter syndare? Det tyckte jag var så specifikt. Gud i sin fostran och hantering av mig, sätta mig på stora hallen vid ett vitt piano i Hinsebergs kvinnofängelse och visa mig att en rånare, efter alla dessa år, kan säga till mig att: Vet inte du att Gud förlåter syndare? Då sa jag till henne:

-Tror du på det?

-Ja, det gör jag.

-Vill du be för mig då, sa jag. Och hon knäppte sina händer och det gjorde alla dessa fjorton kvinnor också. Det var som en tryckvåg från himmelen. Hon bad för mig. Hon sa bara:

-Gud, tack att du förlåter Kickan och tar henne tillbaka, som hon längtar efter. Punkt och slut var så den bönen. Det var en enorm upplevelse.

Du har mött Jesus på nytt?

Ja, mycket, mycket starkare.

Och du är nu mera medveten om både det onda och det goda?

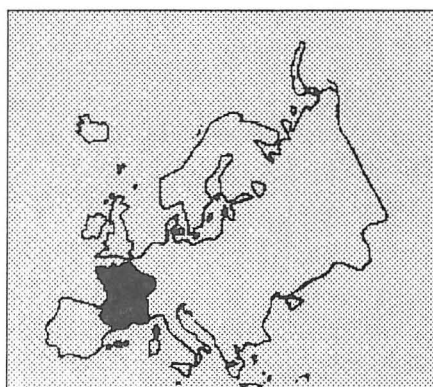
Ja, och jag har upplevt så mycket genom sångerna. "Kvinnan vid Sykars brunn", "Mannen Jesus" "Romarbrevet 8" Jag måste uppleva det för att kunna sjunga det. Men det förunderliga är att i prövningen har jag fått uppleva att det är sant.

Därför kan jag säga att mitt i den oerhörda paradoxen med ondskan som finns har jag också frid - den frid som jag nu har fått, den ägde jag inte förr.

Frankrike - en mångfaldig religiös mosaik

STIG ANDREASSON _____

Frankrike

Republik i västra Europa. 544 000 km² och 57 miljoner invånare. Huvudstaden är Paris och riksspråk franska. Valutaenhet: franc.

Enligt författningen av 1958 styrs Frankrike av en president vald på sju år, samt en representation på två kamrar. Religion: Kyrkan skildes från staten 1905. Den romersk-katolska tron omfattas av ca 45 miljoner invånare, därutöver är 2,5 miljoner människor muslimer och ca 850 000 protestanter.

Det finns även många judar och buddister i landet.

Stig Andreasson, som i över fyrtio år verkat som missionär i Frankrike, berättar här om det religiösa läget där.

Mycket angelägen och saklig information som Sveriges ekumeniska kristenhet borde grundligt sätta sig in i.

Han avslutar med en utmanande missionsappell:

"Då vi tänker på att de olika evangeliska kristna församlingarna i Frankrike bara når några få promille av landets befolkning, står det klart att Frankrike tillsammans med Belgien, Spanien och liknande länder måste betraktas som mycket angelägna och försummade missionsländer."

I nästa nummer kommer ytterligare en artikel från hans missionsfält.

Frankrike hör till de länder i Västeuropa som har romersk-katolsk tradition. Många fransmän är emellertid likgiltiga för all religion, helt enkelt för att de är besvikna på den officiella religionen i landet. Den till synes likgiltige fransmannen har i verkligheten lika stora religiösa behov som alla andra människor. Men när det förträngda religiösa behovet väcks till liv, får ofta främmande och falska religioner tag i folket.

Ockulta sekter, Jehovas vittnen, mormoner och andra religiösa surrogat är starkt utbredda i Frankrike. På många platser har dessa sekter bränt marken och skapat svårigheter för evangelisk verksamhet.

Frankrike är bokstavligen talat hem-sökt av religiös förvillelse. Efter det andra världskriget började Jehovas vittnen systematiskt att bearbeta städer och landsbygder i Frankrike. Idag har de över 120.000 aktiva medlemmar. I vissa provinser, där det finns endast några få evangeliska kristna, fyller de falska vittnena stora lokaler när de samlas till sina kongresser.

Från Amerika har mormonkyrkan sänt 600 unga män för att sprida mormonismens lära i Frankrike. Det är mer än dubbelt så många som alla evangeliska missionärer tillsammans i detta land.

Det ska finnas omkring 300 religiösa

sekt i landet. Det blir en mångfaldig religiös mosaik. En del av dessa sekt är naturligtvis så små och obetydliga att de flesta aldrig har hört talas om dem. Räknar vi alla medlemmar och sympatisörer är antalet cirka 800.000.

Förutom de grupper vi redan har nämnt finns också "Les amis de l'homme" (Människans vänner) De förtjänar sitt namn! De driver hjälpverksamhet bland de fattiga, men de förkunnar också frälsning genom goda gärningar. Någon har träffande sagt: "De är människans vänner, men inte Guds".

I några franska städer i norr och i Normandie kan du finna fina, inbjudande kapell byggda av en sekt som kallar sig "Antoinister". Namnet kommer från grundläggaren "Fader Antoine", en spiritistisk helbrägdagörare.

Idag läser man ur hans skrifter, som närmast är obegripliga, och i mötena åkallar man den döde Fader Antoines ande när man ber för sjunka. Det är alltså en ganska grotesk form av spiritism.

Jag besökte en gång en fransk stad där det fanns ett antoinistkapell. Jag fick då veta att en stor procent av stadens befolkning hade sökt hjälp hos antoinisterna för att bli helade. Men de som upplevde den helande kraften i antoinistkyrkan föll sedan vanligtvis i två synder; antingen i alkoholmissbruk eller otukt.

Sådant är ju vanligt inom alla former

av ockultism och spiritism. Fysiska helbrägdagörelser efterföljs ofta av moraliska lidanden. Man vågar knappt tänka på hur det moraliska tillståndet kunde vara i denna franska stad. Antoinist-sekten hade ett förfärligt inflytande där.

**6000 medier och spåmän -
inklusive spåkvinnor - med över
100.000 kunder dagligen.**

Många kristna tror att allt övernaturligt är från Gud. När ska vi börja att ta bibelns ord på allvar? Den talar om "orena andar som gjorde tecken och under".

Frankrike har också i modern tid haft sin falska Messias. En man vid namn George från Montfavet, också han spiritistisk, utgav sig för att vara Kristus kommen till jorden. Hans valspråk var: "Igår Jesus från Nasaret! Idag George ifrån Montfavet! Men alltid den samme Kristus, som ger människorna glädje, ljus och hälsa!"

På kort tid vann han tusentals anhängare. Sekten verkar ha drunknat i vågen av nya österländska religioner med nya messias-gestalter.

Utan att de tillhör någon speciell religiös sekt, är det många människor i Frankrike som praktiserar olika former av ockultism, eller som söker hjälp hos dem som praktiserar. Det finns överflöd av magiker, spåmän, medier och

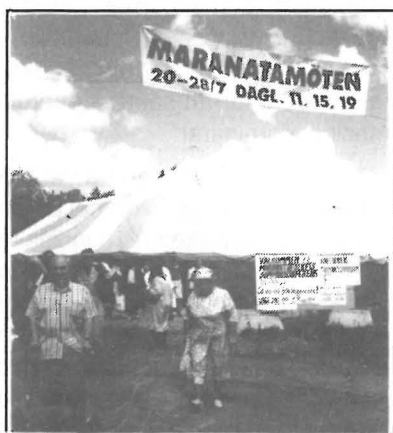
spiritistiska helbrägdagörare. De sist nämnda är för resten flera än registrerade läkare.

I Paris fanns det för några år sedan cirka 6000 medier och spåmän, inklusive spåkvinnor, med över 100.000 kunder dagligen. Frågan är om inte magi och ockultism är lika utbrett i Frankrike som i Afrika. Många magiker som är verksamma i Frankrike är för resten afrikaner. Men till det yttre försiggår naturligtvis allt detta under finare former i Europa än i Afrika.

Den katolska kyrkans sympatisörer är ibland bekymrade över att i de områden där katolicismen står starkt, där blomstrar också magi och ockultism. Några tidningar har skrivit om detta fenomen. Egentligen är det inte så märkligt, för det finns nämligen mycket magi, övertro och ockultism också inom katolicismen. Detta är naturligtvis andra former av ockultism. Det är betecknande att en av spiritismens största ledare genom tiderna, Allan Kardec, var fransman.

Då vi tänker på att de olika evangeliska kristna församlingarna i Frankrike bara når några få promille av landets befolkning, står det klart att Frankrike tillsammans med Belgien, Spanien och liknande länder måste betraktas som mycket angelägna och försummade missionsländer.

Du har väl tänkt på och tar dig tid med Sommarkonferensen 18-26 juli

På Bällsta vid Solvalla i Bromma reser vi mötestältet

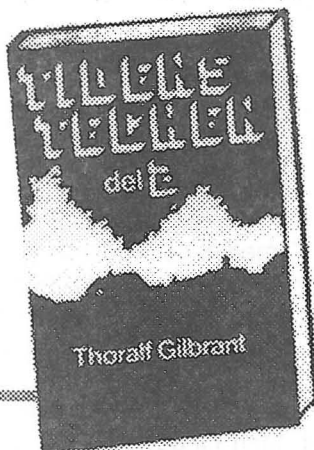
Mycket i tillvaron kan synas viktigt. Studier, arbete, rekreation. Men ingenting är viktigare än att komma samman med trons folk och lyssna till Guds Ord. *Köp tiden!*

En veckolång agape-måltid, där Ordets och bordets gemenskap får delas efter den urkristna, heliga principen med allting gemensamt. Inga fasta avgifter, men vi delar andligt, ekonomiskt och praktiskt ansvar efter förmåga och

utrustning. År efter år har vi upplevt en fördjupad enhet när vi med gemensam målsättning tar detta ansvar.

Huvudtalare är Arne Imsen. Jan-Egil Hafsahl från Oslo och Gunno Andersson från Örebro kommer också att undervisa tillsammans med Maranataförsamlingens övriga lärare och evangelister. Även från missionsfält i andra länder räknar vi med besök!

För vidare information, kontakta
**Maranataförsamlingen i Stockholm,
Box 20134 161 02 Bromma
Tel 08-98 56 83**

Väckelser dränktes i blod

Uppenbarelsesbokens skildring av det stora Babylon, skökan drucken av de heligas blod, är inte överdriven, hävdar Toralf Gilbrandt, författaren till boken *Tidens Tecken*, som utgavs av Den Kristna Bokringen under 1970-talet. Här publicerar MR ett mycket aktuellt avsnitt med förlagets tillstånd:

Den andra stora förföljelsetiden kom under medeltiden, och den förföljarmakt som då gick till angrepp på sann kristendom, var den katolska kyrkan. Gång på gång bröt det ut mäktiga väckelser som bokstavligt talat dränktes i blod.

Påvekyrkan är den största förföljarmakt som historien känner. Den har miljoner martyrs liv på sitt samvete.

Dess förföljelser pågick genom århundraden. Givetvis är det omöjligt att få någon exakt uppgift om hur många som förlorade livet under dessa förföljelser, men det har uppskattats till omkring 50 miljoner människor. Kättarbålen lyste över hela Europa. Upp till 3000 människor kunde bli brända på samma bål. I vissa byar och landskap blev hela befolkningen utrotad. I särskilt hög grad drabbade den katolska förföljelsen valdenserna och hugenotterna i Frankrike, och de protestantiska troende i Nord-Europa.

Inkvisionens fasor med all sin omänskliga tortyr går inte att beskriva. Särskilt sedan dominikanerna övertagit kättardomstolen utövade dessa ett fullkomligt skräckvälde. Inkvisitorerna hade en nästan oinskränkt makt. Till och med furstar och konungar fruktade dem. När den spanske prinsen Don Carlos, son till Filip II gick in för att avskaffa inkvitionen, ledde detta till att kungen själv måste döma sin son till döden och överlämna honom till inkvitionen, som tillät prinsen att själv välja det sätt, på vilket han ville dö.

Både hög och låg drabbades. Dominikanerna var faktiskt särskilt intresse-

rade av att anklaga rika människor, då munkordnarna enligt en påvlig förordning skulle leva av de medel som inkvitionen inbringade, och hela den egendom som tillhörde de dödsdömda kättarna tillföll dominikanerorden.

Inkvisionens ledare hade ofta stora privata intressen i förföljelserna och skaffade sig stora rikedomar. Man har till och med exempel på att dessa munkar höll hela harem av slavinnor, som i inkvisitionsbyggnaden i Aragon, där 50 unga vackra kvinnor befriades av franska trupper år 1707.

Man kan knappast föreställa sig den terror som inkvitionen utövade på Europas folk. Bland dess offer kan räknas många av kristenhetens stora gestalter.

Man kan nämna sådana som några av reformationens förelöpare; Savonarola och Johan Huss, vilka båda brändes på bålet. Samma öde mötte vetenskapsmannen Bruno, därför att han hävdade det kopernikanska systemet.

Inkvisionens makt var ofta helt oinskränkt. Den ringaste misstanke om kätteri eller otrohet mot påven var tillräckligt för arrestering och tortyr. De olyckliga fick inte reda på vem som angett dem eller vad de var misstänkta för.

Kravet var bara att de skulle "erkänna" och genom tortyr blev de avtvingade snart sagt vilka bekännelser som helst. Skildringen av inkvisionens pinnoredskap är kväljande läsning. Det är berättelsen om människors uppfinningsrikedom i ondska.

Det mest upprörande är väl att dessa fruktansvärda ting skett i kristendomens namn.

Vi möter här utan tvekan det religiösa system som omtalas i Uppenbarelsesbokens kapitel 17, som "den stora skökan". Johannes ser en kvinna, drucken av de heligas blod, "moder till skökorna och till styggelserna på jorden", som har konungsligt välde över jordens konungar, Upp 17:18.

Johannes visste, att den stora stad som det här talas om, var Rom, och det som profetordet här pekar på kan inte vara någonting annat än Romkyrkan.

Vi ser att denna avfälliga kyrka i ändens tid skall på nytt uppnå politisk makt och fylla sina synders mått. Ingenting tyder på att denna förföljarmakt kommer att uppträda annorlunda i framtiden än den gjort tidigare.

Detta erkänner katolikerna själva. För några årtionden sedan skrevs det i en katolsk tidskrift om "bålens välsignade lågor", och den katolske skribenten Ronald Knox skriver, att "en katolsk stat inte kommer att avstå från några som helst medel för att säkra att katolska principer dominerar".

Så sent som under andra världskriget fick man tydliga exempel på detta genom vad som skedde i Jugoslavien. När tyskarna och italienarna anföll landet, fanns redan en katolsk femtekolonn organiserad, vilken var med och bekämpade den jugoslaviska hären och överlämnade landet till inkräktarna. I den kroatiska statsbildningen införde så den katolska armén Ustashi en fullkomlig terrorregim som hade som avsikt att

Dess tal är sexhundra sextiosex...

INGEMAR BLOMBERG

"...ingen får vare sig köpa eller sälja något, utom den som är märkt med vildjurets namn eller dess namns tal... Och dess tal är sexhundra sextiosex."

Den nyligen hemgångne Kjell Sjöberg gav 1983 ut en intressant bok: *Låt varna er!* Författaren visar här, hur mycket av Uppenbarelsbokens profetior idag går i uppfyllelse. Bland annat visas hur Upp. 13:16-18 idag förverkligats. Detta bibelord talar om att vildjuret förmår alla "att låta giva sig ett märke på högra handen eller på pannan, så att ingen får vare sig köpa eller sälja något, utom den som är märkt med vildjurets namn eller dess namns tal... Och dess tal är sexhundra sextiosex."

Kjell Sjöberg visar, att den streck-

kod, som idag används som prismärkning på de flesta varor, är uppbyggd på talet 666. I streckkodens början, mitt och slut finns två tunna dubbelstreck, som går drygt en millimeter längre ned än de övriga strecken. De kallas styrtecknen.

Sjöberg menar att dessa styrsreck utgörs av tre ofullständigt skrivna sexor. (Då streckkoden avläses elektroniskt, motsvaras de olika siffrorna av de svarta streckens olika bredd samt de vita mellanrummens olika bredd.)

Denna streckkod finns idag även på körkort och ID-kort och kan användas

för personidentifiering.

Sjöberg skriver: "Bibeln varnar för ett köp- och säljsystem, som är byggt på sifferkombinationen 666. Guds Ord har förvarnat oss, för att vi inte skall dras in i det antikristliga system, som kommer att leda världen vilse, Upp. 13:16-18.

Det absolut sista tecknet som definitivt skulle klargöra, att streckkoden tillhör det antikristliga maktövertagandet, vore om krav skulle framföras på att handen eller pannan måste vara märkt med streckkoden för att man ska få köpa och sälja."

Forts sid 24

omvända de grekisk-ortodoxa serberna till romerska katoliker.

Internationella kommittéer har sedan undersökt vad som hände, och det katolska utrotningskriget mot serberna är klart dokumenterat. Ändå talas det mycket litet om denna serbiska tragedi som faktiskt hotade hela nationen med utplåning och kostade 1,7 miljoner män, kvinnor och barn livet.

På de fruktansvärdaste sätt blev människor torterade. Man stack ut deras ögon, högg av öron, näsa och könsorgan, korsfäste dem på dörrarna till deras egna hus eller förde dem samman till stora massavrättningar.

Det romerska prästerskapet hade ett intimt samarbete med Ustashi och gjorde sitt yttersta för att omvända de överlevande serberna till katolicismen, genom att lova dem att de då skulle få behålla livet.

Så länge man var säker på Hitlers

och Mussolinis seger skrev man öppet om det som skedde. I den katolska tidskriften *Katolicki Tjednik* fanns det i augusti 1941 en artikel med rubriken "Hitler uppehåller missionen". Här heter det bland annat:

"Hittills har Gud talat genom påvliga cirkulär, talrika predikningar, läroböcker, den kristna pressen, genom missioner och heroiska insatser av de heliga. De vill inte höra. De var döva. Nu har Gud beslutat använda andra metoder. Han vill förbereda mission, europeisk mission, världsmision. Den skall sättas i gång, inte av präster utan av militära befälhavare, ledda av Hitler. Förkunnelsen kommer att gå ut med hjälp av kanoner, maskingevär, tanks och bomber. Detta förkunnelsens språk kommer att bli internationellt. Ingen skall kunna säga, att han inte förstår, för alla människor vet mycket väl vad död och vad sjukdom, hunger, fruktan, slaveri och fattigdom betyder."

Under hot om dödsstraff blev 240.000 serber tvingade att genomgå en katolsk ceremoni som markerade deras övergång till påvekyrkan. De som vägrade blev dödade. Den serbiska kyrkans egendom beslagtogs och överläman-

des till katolikerna. Auktoriserade dokument som bekräftar sådana transaktioner är undertecknade av katolska ärkebiskopar.

Att påven ställde sig helt solidarisk med sina tjänare, demonstrerades klart när ärkebiskop Scepinać efter kriget blev dömd till 15 års fängelse för sina ogäringar. Påven talade då om förföljelse och bannlyste alla katoliker som vittnat i målet.

Det som hände i Jugoslavien under det senaste kriget är en varning för vad vi kan vänta av den katolska kyrkan när den på nytt får makt.

Uppenbarelsbokens skildring av det stora Babylon, skökan drucken av de heligas blod, är inte överdriven. Herrens rop till sitt folk som befinner sig inom detta kyrkosystem är:

"Gå ut från henne, mitt folk, för att ni inte skall ha del i hennes synder och för att ni inte skall få någon av hennes plågor."

ANTIKRIST VILDDJURET

ARNE BJÖRKMAN

Antikrist och hans rike är ett av Bibelns stora ämnen. Aposteln Johannes skriver om Antikrist i sitt första brev, kapitel 2:18: "Och liksom ni har hört att Antikrist skall komma, så har redan nu många antikrister trätt fram. Av detta förstår vi att den sista tiden har kommit." I viss mån har detta tidstecken funnits under hela kristendomens tid men kommer att tillta allteftersom tiden går och sedan nå sin kulmen strax före Jesu återkomst.

Avfall från den sanna tron är en fara som i alla tider har hotat Guds folk. Bibeln hävdar att i de yttersta dagarna ska det ske ett stort avfall inom de kristna församlingarna, vilket till slut kommer att nå sin kulmen i den antikristliga världsskandalen.

I Uppenbarelsebokens 13:e kapitel skildrar aposteln Johannes det kommande antikristliga väldet på jorden. Både i Gamla testamentet och i Nya testamentet förutsägs på flera ställen att ett gudsfientligt världsrike ska bildas i den sista tiden. Vi kan läsa om det hos Daniel i Gamla testamentet och i Nya testamentet i det andra Tesselonikerbrevet och i det första Johannesbrevet och i Matteus, kap 24. I Uppenbarelseboken 13 ges en utförlig bild av den kommande världshärskaren, hans person, hans

makt och hur han ska utöva den. Där står:

Och jag såg ett vilddjur stiga upp ur havet. Det hade tio horn och sju huvuden och på sina horn tio kronor och på sina huvuden hädiska namn. Vilddjuret som jag såg liknade en leopard, och det hade fötter som en björn och ett gap som ett lejon. Och draken gav det sin makt och sin tron och stor myndighet." (folkbibeln)

Fl. Hällzon skriver:

Ett fruktansvärt vilddjur är bilden av den kommande antikristiska världsmaktens främste person. Det är inte fråga blott om ett system, ett FN eller liknande utan en världsdiktator, som med stor myndighet och makt utövar sitt personliga valde. Det hindrar inte att han står i spetsen för ett nationsblock med underlydande furstar, ett förhållande som uttrycks med tio horn och sju huvuden. (Uppenbarelsebokens budskap)

I sin bok På väg mot 1984 gör Karl Ramstrand följande kommentar:

Mycket har blivit skrivet och sagt om Antikrist. Man har gjort honom till en världshärskare, som uppträder i slutskedet och inom tio-statsförbundets ram. Man säger att han kommer att sluta ett förbund med judarna, eller Israel, och låta dem uppföra ett nytt tempel i Jerusalem. Men efter en tid, en del säger tre och ett halvt år, bryter han förbundet och sätter sig själv i templet och fordrar tillbedjan. Detta kan naturligtvis ingen rättroende jude gå med på, och då inleddes det sista stora kriget, Harmageddon. 'Det går en rysning genom kristenheten vid bara omnämnandet av Antikrist' skriver en författare.

DEN STORA STRIDEN

Det centrala temat i Uppenbarelseboken är Guds rikes seger över Satans rike. De onda makter som kommer att besegras är Draken, Vilddjuret och Skökan.

Draken är Djävulen. (Upp.20:2) Vilddjuret och Skökan tycks vara en sorts dubbelsymbol. De hör nära samman men är inte identiska. De representerar de två stora gudsfiendliga makterna under den yttersta tiden. Båda är eskatologiska gestalter men har också anor och existens i historien.

I Uppenbarelseboken 12 skildras kampen mellan ärkeängeln Mikael och draken Djävulen. Den striden ger oss den andliga bakgrunden till det andliga krig, som utkämpas på jorden. På flera ställen i Bibeln framhålls att en stor och mäktig motståndare till Guds folk och

Guds plan ska träda fram i de sista dagarna. I honom ska ondskan och upproret mot Gud nå sin höjdpunkt. Det är han som kallas Antikrist. I Bibeln finns tre stora profetior om honom: i Daniel 7, i andra Tesselonikerbrevet 2 och i Uppenbarelseboken 13.

I Nya testamentet används flera namn på Antikrist. Han kallas också Laglöshetens människa, Fördärvets man, Lögnaren, Villoläraren, Vilddjuret och Djuret från avgrunden. Namnet Antikrist brukas fyra gånger i Nya testamentet.

I Uppenbarelseboken kallar Johannes honom för Vilddjuret. Ordet "vilddjur" står som symbol både för personen Antikrist och det kommande politiska och religiösa antikristliga världssystemet.

ANTIKRISTERNA I HISTORIEN

Antikrists rike har en historisk bakgrund. Före Antikrist kommer Antikrists ande och det antikristliga systemet. Många politiska och religiösa antikrister har varit förelöpare för den Antikrist som ska komma.

Redan från början var den kristna församlingen upptagen med frågan vem Antikrist är. Innan Nya testamentets kanon var fastställd hade redan två romerska kejsare identifierats som Antikrist. De två var Caligula, år 12 - 41, och Nero, år 37 - 68.

Kejsar Caligula hade planer på att sätta upp sin bild i judarnas tempel i Jerusalem och på så sätt vanhelga det. Det var just detta som Antiokus Epifanes, år 175 - 163 f. Kr. hade gjort under sin tyranniska behandling av judarna. Det aktualiserade Jesus hänvisning till Daniels profetia om att förödelsens styggelse skulle komma att stå på helig plats.

Det var många kristna som trodde att Caligula var Antikrist. Ännu fler troende pekade ut kejsar Nero. Men de båda tyrannerna var endast bleka förelöpare till den sista tidens demoniska världsdiktator.

I kyrkofädernas skrifter finns anteckningar om Antikrist. Irenaeus, ca år 130 - 200, kyrkoledare i Lyon, menade att Antikrist skulle bli en jude ur Dans stam. Tertullianus i Karthago, ca 160 - 220, ansåg att Antikrist skulle träda fram ganska snart men trodde inte att han nödvändigt-

Napoleon på den vita hästen. Många trodde att Napoleon var Antikrist, men han var endast en förelöpare.

vis måste vara en jude. Även Cyprianus, år 200 - 258, menade att den antikristliga tiden var nära förestående. Han skrev till församlingsledarna och varnade dem för Antikrist men påminde dem även om Jesu återkomst.

En biskop i trakten av Wien - Victorinus - var den som tidigt tolkade Uppenbarelseboken systematiskt. Han hävdade att Antikrist skulle komma från de romerska kejsarna. Athanasius, år 295 - 373, påpekade att Antikrist skulle vara en religiös förförare och att hans förelöpare mycket väl kunde finnas inom kyrkan. Han stämplade kejsar Konstantin, vilken gjorde kristendomen till statsreligion, som Antikrists föregångare. Och kyrkofadern Hieronymus, år 342 - 420, förklarade att upplösningen av det romerska riket tydde på att Antikrist var mycket nära.

Under historiens lopp har många potentater blivit utpekade som Antikrist. I de förreformatoriska fromhetskretsarna kom man fram till att påven måste vara Antikrist och påvedömet den stora skökan, eftersom katolikerna förföljde och avrättade den sanna trons folk. Den åsikten övertogs av reformatörerna, som bekämpade katolicismen. Inom protestantismen var den här uppfattningen länge den dominerande tolkningen.

Då Napoleon Bonaparte blev kejsare i Frankrike år 1804 betraktades han av många kristna som Antikrist. De antikristliga dragen hos honom var påfallande. Som en okänd ung man steg han upp ur folkhavet. Under några få år skaf-

fade han sig makt över stora delar av Europa.

Napoleons politiska målsättning var klart antikristlig. Han ville skapa ett världsrike med sig själv som diktator. Han hyste även planer på att ta över den religiösa världsmakten. Hans avsikt var att få ett nära förhållande med påven för att kunna dra nytta av dennes kyrkliga auktoritet. Napoleon gjorde också försök att komma överrens med judarna. År 1807 ingick han en pakt med judiska ledare.

Under 1900-talet utnämndes både Benito Mussolini och Adolf Hitler till Antikrist. Hitlers försök att förena Europa var mycket nära att lyckas. Hela världen måste sätta in sina resurser för att stoppa axelmakterna. Det Tredje riket var tänkt som ett tusenårsrike, och det hade sin ideologiska förankring i axeln Rom - Berlin. Tanken var att återupprätta det romerska riket, något som mycket tydligt uttalades av Hitlers medkämpe Mussolini. Men varken Mussolini eller Hitler var Antikrist. Bägge var liksom Napoleon förelöpare till honom.

ANTIKRISTS RIKE

Antikrist och hans rike kan inte skiljas åt. Babylon och kung Nebudkanessar var ett.

- Jag är Frankrike, utropade Ludvig XIV. Staten, det är jag.

Och Adolf Hitler sade: - Ett folk, en ledare.

I långt större utsträckning blir detta sant

om Antikrist och hans rike. Hos profeten Daniel symboliseras Antikrist av ett av Vilddjurets horn. (7:8) I Uppenbarelseboken 13: 3 är han ett av Vilddjurets huvuden. I de efterföljande verserna beskrivs han som själva Vilddjuret.

Vilddjurets rike är förverkligandet av det som de tidigare världsriken syftat på. Antikrists rike är motsatsen till Guds rike.

Antikrists rike är världsriket i dess sista och slutgiltiga form. Det är det återuppståndna romarriket. Det kommer att ha en bildstods glans och härlighet och ett odjurs förskräcklighet. Liksom Guds rike var närvarande och synligt i Jesus då han levde på jorden, så kommer Vilddjurets rike att vara synligt och förverkligat i monstret Antikrist. I det här vilddjursriket förenas allt ont: statsdyrkan, människodyrkan, djävulsdyrkan, världsdiktatur och världsreligion.

PERSONEN ANTIKRIST

Mycket tyder på att Antikrist kommer att vara en ledare, som på toppen av sin karriär får en politisk och religiös makt, som ingen människa har haft tidigare. Vilddjuret står inte för den opersonliga makten utan för en "anryckande furste". Han kommer att ha större makt än både Napoleon, Mussolini, Hitler, Stalin och Mao ägde.

Det sägs direkt i Uppenbarelseboken 13 och 14 (grundtexten) att Vilddjuret är en man. Hans tal är en människas tal. "Och dess tal är 666." Så lyder Bibelns hemlighetsfulla ord. På grund av dess hemlighet har bibelforskare i alla tider försökt förklara och tyda Vilddjurets tal, en människas tal. På olika sätt har man försökt räkna ut talvärdet hos skilda personer. Spekulationerna har varit många. En del har fått talet till att bli påvens tal, och andra har sett Adolf Hitlers tal. Och så vidare!

Men vem är Vilddjuret då? Ja, säg det den som vet! David Björk skriver så här i sin bok Vad säger bibelordet:

Talet 666 är sedan gammal tid ansett att vara den fullödiga syndens tal, om man får uttrycka det så, men samtidigt en människas tal. Människans tal är 6, Guds tal är 7. Dessa talsymboler se vi oftare användas. Vidare kommer talets person säkert att bli uppenbar, allt eftersom denna tidsålder går mot sin avslutning. Han är mannen som mer än andra kommer att uppmärksammas såväl på det politiska som det religiösa området. Håll ögonen öppna! Men ett må framför allt sägas: Talet 666 skall vara vilddjurets grekiska namn, det är ju det grekiska talvärdet som åsyftas i den grekiska texten, icke exempelvis det svenska eller tyska.

Antikrist är Laglöshetens människa. (2 Tess. 2:3) Det är den fallna människoandens möjligheter till det onda och

Forts. sid. 30

-Skrivet i bojor i väntan på döden

STINA FRIDOLFSSON _____

Här följer den tredje, avslutande delen av skildringen från den böhmiska väckelsen på 1400-talet där martyren Johan Hus kom att framstå som portalfigur. När Tjeckien för några år sedan blev självständig nation, var påven där och försökte med några ord uttrycka ånger över hur katolska kyrkan behandlat den man som framstått som de frihetsälskande tjeckernas speciella nationalhjälte. Stina Fridolfsson avslutar skildringen om hans livsöde med följande fråga:

Hur många år måste gå innan våra dagars martyrer blir upprättade, som i olika delar av världen på samma sätt i denna stund kämpar för rätten att fritt predika Guds ord mot prästvälde, simoni och avgudaväsen, det som fortfarande dominerar i katolska kyrkan och hennes döttrar?

Det Johan Hus i sin protest mot katolska kyrkans missbruk mest fördjupade sig i, var avlatsfrågan. Han betonade bot och bättring för nödvändiga förutsättningar för syndernas förlåtelse. Ingen präst får utöva sitt ämbete utan att betona detta. Framför allt får han aldrig förmedla syndernas förlåtelse mot betalning, för detta vore simoni.

Även den avlat påven ger är bunden vid botens och bättringens villkor. Hur kan han veta vilka som verkligen är botfärdiga? Påståendet att påven inte kan missta sig, är inte bara falskt, utan också hädiskt, ty i så fall vore han syndfri såsom Kristus själv. Även aposteln Petrus misstog sig, och det till och med efter den helige Andes utgjutelse. (Gal. 2)

Hus påpekade också, att fastän så många präster och biskopar och de flesta bland folket erkände auktoriteten i påvens utfärdade bullor om avlat och korståg, så kunde man inte av det tyda att det var rätt.

-I så fall skulle de 400 baalsprästerna haft rätt gent emot Elia. Många är kallade men få utvalda. Den som är vis, bör först fråga efter vad Skriften lär och hålla sig hårt till den. Gud vet om det inte finns flera som är lögnens barn än sanningens...

Efter denna akademiska demonstration mot bullorna, som gick ganska hett till, följde ännu mera drastiska åtgärder. Tre unga män gick en söndag runt i kyrkorna och avbröt prästerna med högljudda protester mot avlatshandeln, som de förklarade vara lögn och bedrägeri. De häktades och dömdes till döden.

En stor folkskara åsåg under djup rörelse avrättningen. En skara studenter svepte därefter in liken i rena linne dukar och bar dem till Betlehemska pellet medan de sjöng en gammal latinsk martyrsång. Begravningen under Hus medverkan var mycket högtidlig och allvarlig. Motståndarna började sedan kalla Betlehemska pellet för "de tre helgonens kapell".

Förvisad från Prag

Situationen i Prag var ohållbar. Hus hade nu i två år stått under bannlysning. Påven utfärdade förbud mot att bistå honom med mat och bostad. Alla troende manades att ta honom till fånga och utlämna honom åt ärkebiskopen, samt jämna Betlehemska pellet med marken. Kungen fann situationen omöjlig, och manade Hus att för en tid lämna staden. Hus fogade sig, men gav först ut en skrift där han påtalade påvens orättvisa dom och vädjade till Kristus som den ende rättfärdige domaren.

Under sin förvisning brevväxlade han flitigt med sina vänner. Många av dessa brev är bevarade, och de präglas av apostolisk kraft. Hus manade till trohet mot evangelium, och till allvar i helgelsen vid tanken på Kristi återkomst för att döma världen. Han uppmuntrade också till tålmod under förföljelser och lidanden. Han skrev även sitt stora verk *De ecclesia* under denna tid.

Hus åkte runt i olika byar och predikade för skaror som strömmade till för att höra honom. På så sätt nådde han många fler än när han endast verkade i huvudstaden.

Den splittrade kristenheten med två och slutligen tre påvar, tvingades slutligen anordna ett kyrkomöte i Konstans 1414 med den blivande kejsaren i Ungern, kung Sigismund som pådrivande kraft. På dagordningen stod främst hur man skulle återställa kyrkans enhet, men snart insåg man att den husitiska rörelsen väckte sådan oro, att man var tvungen ta upp också problemen omkring den.

Hus anmodades att personligen infinna sig i Konstans. Han tog sig då först tillbaka till Prag, och begärde där att de som ville anklaga honom för irrläror och kätteri skulle göra det i provinsmötet före kyrkomötet. Inte någon hade något att anklaga honom för. Dä-

Foto: Mikael Eliasson

I Betlehemskapellet, den kyrka där Johan Hus under många år fick predika sitt radikala väckelsebudskap, finns en hel del målningar för att hedra hans minne. På en vägg ser man denna bild av martyren på bålet.

remot fick han av olika kända personligheter intyg på sin renlärighet.

Till och med ärkebiskopen förklarade offentligt inför en lysande skara av rikets stormän och högsta ämbetsmän, att han inte hos Hus funnit vare sig irrläror eller kätteri, men att denne måste hänvända sig till påven själv för att få sin renlärighet bevisad, eftersom han var bannlyst.

Med konungens beskydd och löfte om att inför kyrkomötet offentligt få förklara sin tro, reste Hus till Konstans. Med förningar om att det var hans sista resa, beställde han om sitt hus och skrev testamente i form av ett brev till sin mycket avhållne lärjunge Martin, åt vilken han lämnade det med maning om att inte öppna det innan han fått säkra underrättelser om sin lärares död.

På resan till Konstans, lät Johan Hus i de större städerna sätta upp anslag på kyrkportarna med information om resans ärende, att han var besluten att förbli sin lära och övertygelse trogen

intill döden och att den som ville övertygga honom om villfarelse, kunde göra det inför kyrkomötet. Hus blev överallt väl mottagen, och konstaterade att det största motståndet hade han mött hos sina egna landsmän.

På vägen mellan Nürnberg och Konstans reste en biskop en dagsresa i förväg och varnade folket för Hus. Det fick till följd att människorna blev ännu mera angelägna att få se den märklige mannen. De strömmade ut på vägarna för att möta honom. När han närmade sig Konstans, kom även där en stor folkskara ut från staden och mötte honom.

Påven, som fruktade för sin egen säkerhet, utlovade genast åt Hus fullt beskydd i Konstans "även om han skulle ha mördat påvens egen broder!"

Förräderi och fångenskap

Trots alla löften om fri lejd och beskydd från både kejsare och påve, blev den populära läraren genom sina fienders

baksluga spel strax efter ankomsten till Konstans tillfångatagen och insatt i ett mörkt fängelserum, beläget bredvid en kloakledning i dominikanerklostret. Där blev han snart mycket sjuk. Och när man sedan började en regelrätt process mot "kättaren", fick han inte ens något juridiskt biträde.

-Det vore rättsvidrigt att giva lagligt bistånd åt en kättare, förklarade kyrkomötet.

Hus flyttades till ett slott vid Rehn, där han sattes i ett fruktansvärt fängelse. Han fick bära kedjor på dagen och på natten fästes hans händer vid den vägg där hans säng stod. Maten var mycket dålig, och han fick inte skriva eller ta emot brev. Ingen fick besöka honom. Där satt han tio veckor. Hus' vänner krävde att han skulle frigges. Man lämnade till kungen en protestskrivelse mot behandlingen av magister Hus, och begärde i en skrivelse till kyrkomötet att han skulle offentligt förhöras.

Slutligen blev han också, enligt sin egen önskan, förhörd av kyrkomötet. Det som för kyrkomötet var mest anstötligt var Hus' påstående att endast de utvalda var medlemmar av Kristi sanna kyrka; endast de som levde i Jesu efterföljd var sanna kristna och rätta präster. Hans fiender hävdade att denna lära hotade både kyrkan och monarkin.

Man gjorde väldiga ansträngningar för att förmå Hus att återkalla sina läror. Detta skulle ju ha varit en stor seger för katolska kyrkan. Man sände delegationer till fängelset, som påpekade att han ju inte själv behövde ta ansvar för vad kyrkan lärde, bara han böjde sig.

-Jag kan inte kränka mitt samvete. Det är bättre att dö än att i fruktan för bestraffning avsvärja mig min tro, och så falla i Herrens händer till evig eld och skam, deklarerade Hus.

I väntan på döden, undertecknade han sitt sista brev:

-Skrivet i bojer, i väntan på döden på Johannes Döparens dag, han som blev bunden, fängslad och halshuggen för att han höll räfst mot det onda.

Domen över Hus föll i domkyrkan den 6 juli. Och domen var på förhand fastställd. Någon saklig och opartisk prövning av hans lära, blev det aldrig. Rättegången var en skenrättegång.

Forts. sid. 27

Hur kan en kristen sjuk-sköterska i vårt samhälle möta behoven hos människorna?

Arne Imsen ställde några frågor till distriktsköterskan Kerstin Karlsson i Radio Maranata, och här förmedlar Midnattsropet hennes vittnesbörd och väckelseappeller till läsekretsen.

Första gången jag upplevde att Jesus sökte mig var jag åtta år gammal men ingen tog mig på allvar. Jesus har alltid funnits inom mig och jag längtade alltid efter att få höra berättas om honom. Då jag var nitton år gammal hade jag en sökningstid. Jag bara grät hela sommaren, kände att Jesus kallade mig att bli hans, att säga ja till ett liv med honom.

Visste du vad denna känsla var för något?

Min mamma blev frälst när hon var tretton år och visste ju vad det innebar. Annars hade ingen talat med mig. Jag gick på scouterna och där fick jag höra en del.

Så kom du till tro. Var det en form av indoktrinering eller mediterade du dig fram till det här resultatet?

Det var något som växte fram inom mig. Jag fick sådan nöd, kände mig så smutsig och tom. Jag kände då att Jesus frågade: Vill du följa mig? Och jag kunde bara säga ja till honom.

Och du började åkalla hans namn?
Ja, det gjorde jag.

Och blev sedan döpt?

Ja, först blev jag andedöpt. Jag fick tungotalet, ett språk som är mellan Gud och människan. Ett hemligt språk som bygger upp.

Har det här varit meningsfullt?

Ja, jag hade inte orkat leva utan Jesus.

Vad beror det på? Jesu närvaro, har det med kyrkan att göra, eller finns det andra ting som avgör detta?

Foto: Mikael Eliasson

Pionjärer ska vi väl alla vara som är frälsta?!

KERSTIN KARLSSON INTERVJUAS AV ARNE IMSEN
I RADIO MARANATA

Bibeln. Den är Guds Ord, och den är sanningen.

Hur kan det bli en verklighet för en människa? Hon är väl inte utrustad med förmåga att tänka sådana tankar eller studera ut sådana upplevelser?

Gud älskar oss och söker oss. Och han lägger ned sin ande i oss.

Mitt liv sedan jag blev frälst har inte varit någon rosenstig precis, men mitt i svårigheter och nöd har Jesus hjälpt. Han tar inte bort alla problem, men han hjälper oss igenom, och det har jag fått prova på.

Det levande hoppet som Bibeln talar så mycket om - vad innebär

det? Att liksom leva i något som inte är, men som kommer?

Ibland har det varit väldigt svårt, måste jag erkänna. Jag har undrat: är det här sant? Men hela tiden har det funnits i mitt hjärta och jag har fått komma tillbaka till Jesus och uppleva att det är sant.

Det finns ingenting som kan ta det andliga livet ifrån mig.

Du har ju en tjänst inom vården och möter människor i vårdor och svårigheter, kanske också sista perioden under deras liv. Hur gör en levande och sann kristen i de situationer som med nödvändighet måste dyka upp i en sådan miljö? Många gånger kan det vara svårt. Men

det finns alltid på något sätt något tillfälle att tala om Jesus.

Det kan exempelvis hända att någon har en tavla i hemmet med bibelord på eller så jag har sett en bibel i bokhyllan hos dem. Då har jag kunnat fråga om de tror på det och så har de själva fått börja prata - det är inte förbjudet.

Det finns alltså en regel som egentligen inte tillåter den här typen av kontakt med patienterna?
Som sjukvårdspersonal har jag inte rätt att tala om vad jag tror på. Jag ska vara neutral.

Är inte detta viktigast av allt - att lotsa människor fram till frälsning? Viktigare än smärtlindring och medicin?

Jo, för det är just detta som är smärtlindring. Frälsningsupplevelsen i sig själv är en befrielse från smärta, ångest och vanda.

Har du någon gång bett om frälsning tillsammans med någon av dina patienter?

I somras hade jag en patient som drabbats av en dödlig sjukdom. Han hade nöd och ångest. Han sa själv: När jag var yngre så läste jag bibeln. Då fanns en inkörsport, så jag talade om att jag var frälst och frågade faktiskt om jag fick bedja för honom. Jag

vittnade för honom och vi bad så tillsammans om frälsning för honom.

Det blir tydligen riktigt dramatiskt om man ska göra Guds vilja. Du har alltså gått längre än du egentligen har tillåtelse till för att en människa ska räddas?

Ja, det har jag gjort. Jag var tvungen att göra det. När jag såg den ångest människan hade och vet att det finns bara en frid. Annars hade ju den här människan gått förlorad.

Denna människa hade annars gått förlorad. Detta motiv att rädda en människa var för dig viktigare än att vara lojal mot regler?

Det går inte vara lojal mot sådana regler. Jag har mer och mer förstått att det kan man inte vara.

Så du uppmanar helt enkelt människor till civil olydnad för att vara med och vittna om Herren Jesus Kristus så att människor kan räddas till evigt liv?

Ja, det finns ingen återvändo. Vill man leva för Jesus så går det inte vara ljummen. Som frälst måste man stå helt för Jesus. Annars klarar man det inte.

Detta måste ju drabba alla sjuksköterskor och vårdbiträden,

som tror på Herren Jesus Kristus. Det måste bli en väldig lojalitetskonflikt?

Ja, det blir det.

Man har alltså inget att välja på om man ska säga ja till Jesus Kristus. Man får gå in i civil olydnad för att rädda det som är värdefullare än fysisk hälsa eller välfärd. Jag blir riktigt omtumlad när jag tänker på vilka konsekvenser detta kan få för dig och andra. Du vet egentligen inte om du har någon anställning i morgon?

Nej, det vet jag inte, om de skulle sätta åt mig. Än så länge har jag fått verka. Men jag vet inte hur länge.

Om man skulle man få många sådana människor som du i sjukvården skulle det innebära en väldig risk att det blev väckelse där?

Det vore väl härligt!

Du är en mogen människa, det här agerandet kan inte bero på ungdomligt oförstånd. Du måste ha tänkt igenom konsekvenserna?

Ja, det har jag.

Kanske du är väckelsepionjär?

Pionjärer ska vi väl alla vara som är frälsta?!

THOVE LIEBSCH

Satan frestar människan att bygga sig ett paradiset här på jorden, för att hon ska glömma att hon är en evighetsvarelse, glömma att det finns en evighet som inte är 70 eller 80 år. Han utnyttjar den längtan efter paradiset varje människa bär inom sig.

Sälj allt vad du har! Kom sedan och följ Jesus.

Du får gärna vara snäll, bara han kan använda dig och även locka andra till att bygga sig små paradis som skyglappar för ögonen för att slippa tänka på evigheten som väntar bortom graven.

Satan älskar inte människan. Han vill ha henne med sig till helvetet som Gud har skapat åt honom och hans änglar.

För människan har Gud berett frälsning genom att Han lät sin egen Son Jesus Kristus ge sitt liv för alla och envar.

Varför inser vi inte vad Gud har gjort

för oss? Varför förstår vi inte hur allvarligt det är att vara människa?

Vid ett tillfälle sa Jesus till en ung man:

-Sälj allt vad du har, kom sedan och följ mig!

Vi måste slita banden från vår hals och kan inte vara fjättrade till händer och fötter när Jesus kommer. Den dagen är det definitivt slut på den lilla idyllen som alltför många kristna har byggt upp här i tiden.

Vi måste låta domen gå över våra liv här och nu. Det är väckelse!

I torgmötena deltar syskon i alla åldrar med sång, vittnesbörd, traktatspridning och samtal med människor som stannar och lyssnar. Vilket människofiske!

Bertil Fredriksson och hans medarbetare har affischerat i stad efter stad för att göra mötena kända. Här var det Karlstad.

Foto: Mikael Eliasson

Namnet **JESUS** lyser lång väg!

Från plats till plats drar maranatavittnen för att ordna väckelsemöten och påminna om att tiden är kort. Alla tecken talar entydigt om detta. Och allt flera vaknar upp.

Helt plötsligt kan man se en massa gula affischer runt om i stan som pockar på uppmärksamhet. Både flanörer och stressade arbetare av olika kategorier är tvungna att titta till. Namnet JESUS lyser lång väg.

Och så berättas om att det ska bli väckelsemöte, där Arne Imsen talar över ämnet "Vad visar tidstecknen?" Skövde, Karlstad, Uppsala, Stockholm och Örebro. På plats efter plats står en husbil parkerad några dagar mitt på torget, full med affischer som annonserar om väckelsemöte.

I stadens centrum på gågator och

torg kan stadens innebyggare träffa människor som sticker en traktat i deras hand, med en påminnelse om att Jesus Kristus är vår Frälsare, och den ende som kan rädda en fördömd människa och ge livet mening.

Torgmöten med sång och vittnesbörd samlar åhörare som överrumplas av väckelse tonen. Och på platserna där väckelsemöten hållits i olika typer av samlingslokaler, har människor samlats. Alla kategorier, studenter, hemmafruar, dataexperter och pensionärer. Människor känner tidens ångest och nöd. Många har samlats till möten,

lyssnat, sjungit med i sångerna och tagit med sig Midnattsropet och kanske en bok eller kassett med hem.

Vad visar tidstecknen? Det är dags att söka mättnad för själens oro. TV:n har holkat ur och gjort så många människor livströtta. I kyrkorna får man alltför ofta dålig underhållning med gospelkvällar och dramer eller kulturaftnar istället för det man behöver: *Guds eget Ord*.

Låt oss få väckelsemöten, med predikan och sanningens ord, som kan frigöra, frälsa och förnya.

Stina Fridolfsson

Foto: Mikael Edberg

Det var med en speciell känsla vi åter drog in i Blå Salen i centrala Stockholm. Efter tjugofem år återvände Maranataförsamlingen som hyresgäst. Lokalen fylldes till bristningsgränsen, sången bröt igenom som aldrig förr, och förkunnelsen om Jesu snara tillkommelse dominerade. Ett förtätrat väckelsemöte!

Hannas löfte

KARIN WIDÉN

Vi som lever idag måste få Hannas kamp som vår kamp, och på samma sätt i total kapitulation inför härskarnas Gud bedja:

-Om du vill, så vill jag.

Inget förstånd eller förnuft kan förklara Hannas val. Att vara så fullständigt hänsynslös mot sig själv då hon ju kunnat välja en betydligt mera behaglig väg.

Det finns en kvinna i Gamla Testamentet, som på ett märkligt sätt genom sitt liv talar till vår tid, till församlingen idag.

I första Samuelsboken kan vi läsa om Hanna, en av två hustrur till Elkana. Hanna bar på en innerlig längtan att få föda ett barn, att få ge liv till en ny människa. Den andra hustrun, som hade fött flera barn, och vars framtid därigenom var säkrad och trygg, utnyttjade denna sin speciella position med att psyka och mobba den hårt ansatta och lidande Hanna. Inget, inte ens Elkanas kärlek kunde stilla och dämpa den sorg, som var hennes.

Vid ett besök i Templet i Silo utgjöt så Hanna sin nöd inför Herren allt medan prästen Eli iakttog denna bittert gråtande kvinna som ljudlöst hängav sig i innerlig bön till Gud:

-Herre Sebaot, härskarornas Gud, om du vill... inleder hon sin åkallan, och det skulle visa sig att Gud ville. Hanna blev havande och född gossen Samuel. Enligt israelisk sed och tradition ammadess barnen till cirka tre års ålder. Så även Samuel och därefter var det dags för Hanna att med pojken vid

handen börja vandringen till Templet, där han skulle överlämnas i prästen Elis vård för att göra tjänst inför Herren. Finns det någon möjlighet att förstå Hannas handlande?

Det var ju det käraste hon hade, detta barn hon lidit och gråtit för och som hon burit under sitt eget hjärta och fött fram med all den vanda och smärta det innebär.

Funderade hon trots allt aldrig över möjligheten att dra sig undan löftet som var givet? Visst skulle väl Gud "förstå" om hon valde att behålla honom, för att få njuta av honom, se honom växa upp och få sin ålderdom tryggad? Visst skulle väl Gud i sin kärlek ha överseende med ett sådant beslut?

Dock slutför Hanna sitt uppdrag och ger Samuel tillbaka till Herren, varpå hon utbrister:

-Mitt hjärta fröjdar sig i Herren!

Vad var det som så på djupet hade övertygat henne, att hon mitt i denna smärtsamma process kunde proklamera Gud som sin klippa och uttrycka sin fröjd inför Herren?

Efter genomliden kamp och stor nöd var hon nu överlåten åt Guds vilja:

-Herre Sebaot, om du vill!

Vi som lever idag måste få Hannas kamp som vår kamp, och på samma sätt i total kapitulation inför härskarnas Gud bedja vårt: om du vill, så vill jag.

Guds verk är egentligen bara under på under. Inget förstånd eller förnuft kan förklara Hannas val. Att vara så fullständigt hänsynslös mot sig själv då hon ju kunnat välja en betydligt mera behaglig väg.

Vem har gett väckelsens bärare i vår tid befogenheten att stänga in det Gud gett i byggnader, i mötesformer, i kyrkor, i projekt och allt annat som på olika sätt står som hinder för det personliga

vittnesbördet, det i hava sett och hört.

Då Jesus får vara det centrala i våra liv, vårt hopp och vårt slutmål, ja, då bleknar alla byggen och engagemang, förlorar attraktionen och tonar bort till ett intet.

-Härskarornas Gud, om du vill...

Ja, han vill. Vill vi?

Det handlar om Hans vilja. Han som är Gud.

Det finns ett uppdrag, som ska slutföras i trohet. Det handlar inte om budbärarens kvalifikationer och bildning. Nej, fastmer om Jesus och troheten till honom. Ett hemlighetsfullt förhållande, där "ske din vilja med mitt liv" får vara det primära och mest betydelsefulla.

Som Guds folk har vi fått så mycket. Må vi se till att uppdraget blir utfört enligt planerna från höjden. Alltför många har fallit offer för frestelsen att stanna upp, slå sig till ro och njuta av det Gud gett.

Visst kommer samtidens förnuftiga och kunskapsstinna människor att göra allt för att få oss att tänka mera humant och tidsenligt.

-Varför denna fanatism! Ta nu till vara möjligheterna, vetandet, den nya tidens kunskapsexplosion har inga gränser. Förkovra er, satsa, bli något i den här världen!

-Nej tack, säger Guds levande församling, och lyfter trons sköld.

-Vi har funnit den tro som är en fast tillförsikt, en övertygelse om ting man icke ser.

Vi har för samtiden blivit en dårskap, gäster och främlingar. Må vi som Hanna bli mera hänsynslösa mot oss själva och verka vidare i trohet till uppdragsgivaren.

Den förlängda nådatiden går mot sitt slut.

Kom Herre Jesus!

OCH DESS TAL ÄR...

Forts från sid 15

Det är idag tekniskt möjligt, att i huden operera in ett mikrochips innehållande denna streckkod. Det inopererade kan då innehålla personlig legitimation och eventuellt köpkort. Det kan avläsas elektroniskt samt vara kopplat till dataterminaler och gälla globalt.

Sjöberg skriver vidare: "Jag vill varna för det datoriserade maktövertagandet i samband med att kontanta pengar avskaffas. Det kommer att innebära, att någon annan konung än Kristus kommer att beröva oss det sista vi har kvar av friheten."

Mycket av det Kjell Sjöberg skriver om, var vid bokens utgivande på idé- eller planeringsstadiet. Åtskilligt av detta är idag genomfört i praktiken. Utvecklingen går mycket fort.

Cashkortet

Idag förekommer en flora av bank- och betalkort, som ersätter kontanta pengar. Många av dessa kort gäller i de flesta länder. Som komplement till dessa kort lanseras nu det s.k. cashkortet. Det är avsett att ersätta kontanta pengar vid småaffärer upp till 300 kronor. Kortet är en "elektronisk plånbok" och kan laddas med belopp upp till 2.000 kronor.

Allt eftersom dessa pengar förbrukas, kan kortet på elektronisk väg fyllas på upp till nämnda belopp. Tekniken för dessa kort är ännu i sin linda. Men hektiskt utvecklingsarbete pågår, bland annat med sikte på att via samma dataterminal kunna kombinera cashkortet med vanliga betalkort.

Cashkortet introducerades på prov i Uppsala och Halmstad november 1996. För närvarande gäller det på 14 orter i landet. Under 1998 ska kortet introduceras i hela landet. Bakom cashkortet står Föreningsbanken, Nordbanken och SE-banken.

För närvarande, (januari 1998), kan man i Uppsala märka en mycket aggressiv marknadsföring för cashkortet. Konditorier och butiker, som godtar betalning via cashkortet, erbjuder innehavare av sådana kort rabatter på enskilda varor på mellan 25% och 50%.

De som inte har dessa kort skall alltså på något sätt subventionera eller finansiera dessa rabatter. Förfaringssättet är klart diskriminerande.

Den dag de stora butiks kedjorna godtar cashkortet, kommer de flesta småhandlare att tvingas följa efter. Allt eftersom utvecklingen går, kommer det att bli allt svårare för de konsument som vägrar att skaffa sig cashkortet. Den diskriminerande prissättningen kommer att skärpas! Vi ser konturerna till uppfyllelsen av Uppenbarelsebokens profetia (ovan angivna bibelrum).

Det kontantlösa och elektroniska betalningssättet kommer än vidare att utvecklas inom ramen för EU och dess valutaunion. Utvecklingen går här mycket fort. Redan i maj -98 kommer de deltagande ländernas valutor att låsas inbördes. Då kan Euron på sätt och vis sägas vara ett faktum.

Även om Sverige inte deltar i valutaunionen, kommer den nya situationen att revolutionera allas vardagsekonomi. Vi går mot den maniska köp- och säljmentalitet Jesus sade skulle komma i den yttersta tiden (Luk. 17:28).

Dagen D

Den fulla betydelsen av talet 666 ser vi kanske inte ännu. På senare tid har jag för egen del något reflekterat över följande faktum:

Dagen D, de allierades landstigning i Normandie, ägde rum 6/6 kl. 06.00. Vem kunde 1944 se någon vilddjursnatur i de demokratiska krafter som störtade Hitlerväldet? Dock var denna invasion grodden till det som nu blommar ut i EU med dess valutaunion. 1947 kom Marshallhjälpen som ett svar på kommunismens expansion.

Ett av de amerikanska villkoren för den massiva ekonomiska hjälpen var ett ökat ekonomiskt samarbete inbördes de krigsdrabbade västdemokratierna emellan. 1948 bildades Kol- och Stålunionen, en direkt föregångare till EEC. Idag har det europeiska kommunistväldet fallit samman. EU triumferar och expanderar på dess ruiner.

Än ser vi kanske inte så mycket av vilddjursnatur i EU. Kampen mot de kristna "sekterna" visar dock på totalitära ambitioner. Styrkorna i kriget mot de heliga formeras. (Upp. 13:7, Upp 12:11). Men för oss som tror gäller Jesu ord: "Men när detta begynner ske, då mån I resa eder upp och upplyfta edra huvuden, ty då nalkas eder förlösning". (Luk. 21:28).

KORTNYTT

Kort-lek i Petrus

Rut fann kärleken på Boas åker

Infällt i bilden läser vi: Så ska bilden förstås. Boken handlar om en dam, Rut (dvs ruter dam). Som genom sin trohet möter Boas på hans åker, och tycke uppstår. (Petrus nr 4/98)

Stora spådomsboken om Ruter Dam: En flirtig, sofistikerad, ljushårig kvinna. Illvillig och pratsam. Ömvänt: Förtal.

Kortspelet i Petrus - olycksfall i arbetet? Knappast. Helt stilenligt! Veckomagasinet Petrus - trolöst, rotlöst, principiöst.

/A.I.

Dagen-dilemma

I tidningen Dagen fanns häromdagen en artikel med rubriken "Hur ska Dagen räddas, Furingsten?" Där ställdes ett antal frågor till VD:n. Bland annat följande:

Finns det problem av andlig karaktär som påverkat?

-Självklart. På Dagengruppen har vi mött rätt mycket motstånd när vi varit tydliga i vissa frågor och det kan gestalta sig i allt från att det står folk utanför och demonstrerar till lobbyverksamhet via telefon och internet där folk baktalar tidningen eller företaget. (Dagen 3/3-98)

Andligt motstånd? Tydlig i vissa frågor? Är det bara i vissa frågor Dagen är tydlig? Är det de förut mörkade men nu Crossnetavslöjade chefslöner som spökar?

Vi känner oss medskyldiga. Vi har både ringt, skrivit brev och gjort inlägg på Crossnet, samt demonstrerat utanför. Vi kommer att fortsätta, tills den oandliga censurvallen inom kort är helt pulveriserad!

/A.I.

Det dyrba- raste i mitt liv

Broder Veikko kom från Finland till Sverige i slutet av sextiotalet och mötte Guds kallelse: -Veikko, detta är Min sista nådekallelse till dig. Om du tackar nej, kallar jag dig aldrig mer!

Läs hans gripande vittnesbörd.

VEIKKO ROPPOLA, GÖTEBORG _____

Jag hade den stora förmånen att äga en troende mor. Min mor dog när jag var tretton år, men hennes förebild hade fastnat djupt i mitt inre. Jag hade min barnatro, men när jag var fjorton år, lämnade jag den för jag var rädd att mina kamrater skulle håna mig och vågade inte berätta om min "lilla tro" till dem. Därför var min tro så svag.

Jag bytte min tro mot livet i världen. Då kom dans, rökning, alkohol, kvinnor, osv. in i bilden. Jag kunde vara på dansgolvet fem kvällar i veckan. På jobbet var jag ofta mycket trött. Men jag var ändå inte lycklig och ofta längtade jag efter livet med Jesus. Gud kallade mig på många olika sätt, ofta med olika motgångar. Jag drabbades av en svår bilolycka och var nära döden. Min far och min äldste bror dog inom loppet av tre månader. Jag försökte bevara tron, men eftersom jag inte vittnade om Jesus vann fienden alltid seger över tron.

1967 flyttade jag till Sverige för att försöka glömma min fars och brors död och söka mig ut på den svenska arbetsmarknaden, som var säkrare. Eftersom Gud är kärlekens Gud, fortsatte Han att tala till mig även här. Han talade i både med- och motgångar. Men under motgångar sökte jag hjälp i flaskan för att lungna ner mig efter den hårda stressen i arbete. Det är tungt att vara finne i Sverige, och man upplever ofta orättvisor. Detta ledde till att jag blev beroende av spriten och på god väg att bli alkoholist. Men, som det så ofta sker, "när nöden är som störst, är hjälpen som närmast".

En sommardag 1973 var jag trött och kände mig stressad när jag kom hem från jobbet. Det kom tre unga män från Finland till vårt hem. Vi diskuterade i två timmars tid om frälsning. När de skulle gå från vårt hem, kände jag hur Gud tog tag i mig. Han sade:

-Veikko, detta är Min sista nådekallelse till dig. Om du

tackar nej, kallar jag dig aldrig mer!

De unga bröderna sade:

-Vi känner att du är alldeles nära Guds rike. Ska du inte böja knä inför Herren?

Jag lydde maningen och bröderna bad för mig att Jesu blod skulle rena mig från alla synder. Jag kände mig inte överlycklig eller något särskilt, men jag kände att ölbegäret var borta! Bröderna lämnade goda råd, framför allt om att vittna. Det var inte så enkelt att vittna. Gud fick arbeta mycket med mig, och Han använde både hårdhandskar och "mjukhandskar" innan jag var mogen. Efter min frälsningsupplevelse kom också min fru till Herren; vi var båda avfällingar.

Nu hade vi kommit till Gud, men hade ingen församlingsgemenskap. Under två års tid besökte vi olika finska församlingar i Göteborg. Då vi kom till Finska Pingstförsamlingen, döptes jag i vatten och inträdde i den tillsammans med min hustru. På fritiden arbetade jag i församlingens Öppet hus för alkoholister och delade ut traktater, vittnade på mötena, osv.

Det var en väldigt glädje att hitta ett andligt hem. Jag fick känna som psalmisten skriver i Psaltaren 84:4:

-Ty sparven har funnit ett hus och svalan ett bo åt sig...

Jag fick också kraft att vara ett Herrens vittne på arbetsplatsen och dela traktater även där. Då upplevde jag att de flesta människorna är positiva mot kristet budskap och levande tro. Under en hård yta kan det finnas en mycket öppen människa. En människas utseende säger inte något om hur hon reagerar inför sanningen.

Herren har varit trofast under alla dessa år. Alla våra tre barn har gått på söndagsskola. Men grundskolan har med sina "apteorier" orsakat att de har svårt att tro, så de väljer att vara med i den världsliga kristenheten.

Efter tio år i den Finska pingstförsamlingen upplevde jag allt mera att Pingströrelsen gått vilse tillsammans med ekuumeniken. Ty många av syskonen där blev arga när jag sa sanningen om påvekyrkan. Många pastorer och deras anhängare var närmare Beliar än Kristus. Så jag följde maningen i Upp. 18:4:

-Dragen ut ifrån henne, I mitt folk, så att I icke gören eder delaktiga i hennes synder och fån eder del av hennes plågor.

Pingstkyrkor, statskyrkor och andra etablerade församlingar drabbas av 2 Tess 2:11-12:

-Därför sänder ock Gud över dem villfarelsens makt, så att de sätta tro till lögnen, för att de skola bli dömda, alla dessa som icke hava satt tro till sanningen, utan funnit behag i orättfärdigheten.

Jag har de senaste åren varit med i en församling som även verkar i Finland. Även Maranataförsamlingens möten har varit givande, med ändetidens budskapet om att Jesus kommer snart och hur fienden uppenbarar sig med alla sina konster och krafter. Varningsbudskap om katolicismen, ekuumeniken osv. är värdefullt, för att Herrens folk inte ska följa fel ledare.

Jag har för min del fått uppleva sanningen i Joh. 1:12:

-Men åt alla dem som togo emot honom, gav han makt att bli Guds barn, åt dem som tro på hans namn.

Frälsningen är så härlig och dyrbar, så att du, min käre läsare, måste ta emot Honom!

Vad är tillförlitligt?

BERNO WIDÉN

Så ofta det finns möjlighet samlas vi i församlingen till bibeldagar och givetvis då för att aktualisera bibelordet. Det är den mest tillförlitliga källan vi har för att orientera oss om både samtid och framtid, en hälsning idag till en vilsen mänskligt från den Levande Guden.

Den andliga hungern är stor i hela vårt land. Vi ser och möter dagligen den oro många bär på, allt människor vårdas över. Oroliga och utbrända, plågade och jagade, än hit och än dit. Finns det inget mer konkret att erbjuda, något mer tryggt i tillvaron än det vi benämner ordet. Någonting att ta på, något kraftfullt och påtagligt som människor kan se och hugga tag i och därav uppleva inre trygghet och ro. Något annat än en gammal bok.

Då vi går bakåt i historien, ända till mänsklighetens barndom och därifrån blickar framåt, så konstaterar vi att människan tänkt och agerat likadant i alla tider. Redan i bibelns första bok läser vi om Nimrod som var den förste att upprätta ett välde på jorden och lägga stora kolonier under sin mantel. Från den tiden och framåt har riken, vålden, stormakter och unioner avlöst varandra i ständiga fejder. De växer upp, har sin storhetstid och slutar alltid i total förödelse.

Jag kan inte säga hur många världsriken som egentligen skuggar vår historia. Även om det handlat om oerhört mäktiga metropoler, riktiga supermakter som människor fångats upp av och dragits till i sin längtan efter trygghet och en befriare, så är de idag inget annat än historiska minnesmärken. När

jag läser Bibeln, då kan jag också läsa om dessa riken, de historiska, de nu närvarande och de som kommer.

En dyster framtid

En av bibelns böcker som med matematisk precision beskriver framtiden, är profeten Daniels bok. Daniel skådar framåt och får genom Guds uppenbarelse se hur världsrike efter världsrike ska blomstra upp för att sedan falla ihop och bli till ett intet. Idag är de flesta av Daniels syner historia.

En viktig fas återstår dock som berör oss och vår tid i allra högsta grad. Detta och mycket mer finner vi svar på i Guds ord; en tillförlitlig källa för den som vill söka sann kunskap och få visshet. Det du söker och vill ha klarhet i, den frid du så djupt längtar efter, rättvisa, jämlikhet, svaren på livets stora frågor, finner du aldrig i den Europeiska Unionen eller i något annat politiskt system. Även om dessa formationer menar sig ha svaren och lösningarna för vår tid är världens framtid dock mörk och dyster. Den går en säker undergång till mötes.

Däremot står det i Bibeln att Gud har skapat himmel och jord. I begynnelsen var Ordet, Ordet var hos Gud och Ordet var Gud. Detta är väl beprövat och inga hastigt hopradsade fraser eller osammanhängande historier för att skapa religion.

Under historiens lopp har många försökt att undanröja de bibliska skrifterna till och med i Guds namn, i form av oheliga prästerskap med maktpositioner inom kyrka och politik.

Mot alla odds har dock Ordet överlevt, trots Satans listiga försök att tillintetgöra det under historiens gång. Den Heliga Skrift är och förblir vårt mäktigaste vapen här i tiden. Om än himmel och jord förgås så kommer inte en stavelse av Guds lag att försvinna.

Det är Gud själv som vakar över sitt ord med syftet att Han vill frälsa dig. Allt det andra, det vi ser runtomkring oss, försvinner. Det som ser stort ut blir till intet. Men Guds ord förblir evinnerligt.

Guds Ord har svaret

Paulus besökte vid ett tillfälle en av dåtidens stora metropoler, Aten. Ett centra som samlade många skilda folkslag till olika religiösa och kulturella aktiviteter. Där tillbad man och samlades kring sina utmejslade gudar på torget. Där, mitt på det vi idag skulle kalla för en plats med högt till tak, där man tolererar varandras åsikter, utropade Paulus utifrån sina upplevelser, stödd av ordet:

-Den Gud som har gjort världen och allt vad däri är, han som är Herre över himmel och jord, han bor icke i tempel som äro gjorda med händer, ej heller låter han betjäna sig av människohänder, såsom vore han i behov av något, han som själv åt alla giver liv, anda och allt. Och han har skapat människosläktets alla folk... detta för att de skola söka Gud, om de till äventyrs skulle kunna treva sig fram till honom och finna honom; fastän han ju icke är långt ifrån någon enda av oss.

Det finns verkligen mycket som vill hindra oss att se hur enkelt och klart det här egentligen är. Att se hur Gud vill tala till dig personligen genom sitt ord. Det står också att Ordet vart kött - Ordet blev människa. Det tog sin boning ibland oss. När tiden var inne sände Gud sin son till världen. Du kanske tycker att han är så långt borta ifrån dig och din verklighet, att det är svårt att finna honom och få svar på alla dina frågor. Trots att det kan verka så svårt och komplicerat så är han icke långt ifrån någon enda utav oss. Nej, Han är dig närmre än någon annan och han bankar på ditt hjärtas dörr för att få dela gemenskap med dig.

-Ordet är dig nära, i din mun och i ditt hjärta (nämligen ordet om tron, det som vi predika.)

Akalla namnet Jesus! Du behöver inget tempel och ingen präst eller någon annan medlare. Han är dig nära och du kan få möta Jesus personligt i denna stund genom att öppna ditt hjärta och tro vad han har sagt.

-Åkalla mig i nöden så skall jag hjälpa dig och du skall prisa mig!

SKRIVET I BOJOR...

Forts från sid. 19

Johan Hus representerade en oroshärd både kyrkligt och politiskt. Han måste röjas ur vägen.

Avrättningen

Man förde in honom i domkyrkan och placerade honom invid en upphöjning mitt i kyrkan bredvid ett bord, där man lagt ett fullständigt prästomat, som nu skulle klädas på och av honom. En biskop deklarerade utifrån Rom. 6:6 att det var kyrkans och konungens plikt att utrota allt kätteri. Därefter läste man upp en del lärosatser av Wycliffe och Hus, som skulle utgöra bevis på hans kätteri. Hus avbröt och protesterade.

Faktum var, att ingen hade lyckats att med bibelns hjälp påvisa någon irlärg sats i Hus undervisning. Han ikläd-des prästomatet, för att därefter avklä-das och avsättas från sitt ämbete. In-nan denna avklädningsceremoni, ma-nades han en sista gång att återkalla sina förmenta irläror. Då vände sig Hus till den samlade menigheten, och sade under tårar:

-Dessa biskopar uppmana mig att av-svärja, men jag fruktar för att göra de-ta, på det att jag ej inför Gud må befin-nas vara en lögnare, synda emot mitt samvete och Guds sanning och dess-utom bliva andra lärare och de många, för vilka jag förkunnat Guds ord, till för-argelse.

Också dessa ord tog naturligtvis pre-laterna som bevis på att Hus var en förhärdat kättare. I hans avsättande från prästämbetet ingick förutom avklä-dandet av ornatet också att man tog ifrån honom en kalk, med orden:

-Du förbannade Judas, som övergivit frides väg och rådslagit med judarna för att förråda din Herre, vi fråntaga dig härmed din del i försoningens kalk.

Hus svarade med hög röst:

-Jag tröstar därpå, att Herren, den alls-mäktige Guden, för vars namn jag tå-ligt lider denna smälek, icke skall un-dandra mig min del i denna kalk och hoppas fastmer, att jag redan i denna dag skall dricka den med honom i hans rike.

Så avslutades avsättelsen med att han ifördes en pappersmössa med två målade djävlar, som slet en förlorad själ mellan sig, med underskriften: "En är-kekättare". Och kyrkans tjänare dekla-rerade:

-Vi överlämna din själ åt djävulen.

Hus svarade:

-Jag anbefaller den åt min nådige Her-re Jesus Kristus. Min Herre Jesus har för mig arme, burit en långt värre och smärtefullare törnekrona än i en den smädligaste död. Därför vill nu även jag, syndiga människa, ödmjukt bära denna lätta, om än skymfliga, kro-na för hans namns och sannings skull.

Så fördes han ut ur kyrkan. På plat-sen utanför, brände man hans skrifter. På avrättningsplatsen bakbands han vid en grov påle som satt fast i mar-ken. Så byggde man ett bål omkring honom med ved och halm. När den antändes, började martyren sjunga "Kristus, du levande Guds son, förbar-ma dig över mig!" Så fortsatte han sjunga, tills flammorna berövade honom medvetandet och han avled.

Askan efter hans kropp samlades in och kastades i Rhenfloden. Ingenting skulle få bli kvar, som hans vänner skul-le kunna vörda som relikier efter en martyr.

Men det hjälpte inte att bränna ho-nom och kasta bort askan efter hans stoft. Få martyrer har som Johan Hus satt sin prägel på inte bara sin egen nation, men på hela Europas andliga och nationella utveckling än i våra dagar.

När Tjeckien för några år sedan blev självständig nation, var påven där och försökte ge uttryck för att katolska kyrkan idag inte vill bejaka den behand-ling Johan Hus utsattes för. Inför det ekumeniska mötet i Graz sistlidna som-mar, blev Johan Hus hedersomnämnd som prototyp för behovet av försoning i kyrkor och nationer efter alla männis-kor som fått betala med sitt liv för sin tro. Och det gällde alltså Johan Hus, som avrättades 1415.

Så många år efter hans död, kan det naturligtvis inte vara förenat med nå-gon större prestigeförlust om man er-känner att hans avrättning var ett orätt-färdigt justitiemord på en hängiven gudsman.

Frågan är hur många år det mås-te gå innan våra dagars martyrer blir upprättade, som i olika delar av världen på samma sätt i denna stund kämpar för rätten att fritt pre-dika Guds ord mot prästvälde, si-moni och avgudaväsen, det som fortfarande dominerar i katolska kyrkan och hennes döttrar.

Missade du...

10 Profetiska Bibeldagar

Nyår '97-'98

Vi har tagit fram ett urval angelägna bibelstudier och väckelsemöten från nyårsdagarna på Bällsta. Varje kassett kostar 10:-+ porto (OBS! De flesta möten är två kassetter)

- ☐ 971230 15.00 Arne Imsen "Uppståndelsevittnen"
 - ☐ 971230 19.00 A Imsen "Anden ska leda er fram till hela sanningen"
 - ☐ 971231 22.30 Nyårsvaka A Imsen "1998 - Ett hatets och kärlekens år (Del 1)"
 - ☐ 980101 15.00 Missionsmöte A Imsen "1998 - Ett hatets och kärlekens år (Del 2)"
 - ☐ 980102 12.00 A Imsen "Om inte signalen som basunen giver är tydlig..."
 - ☐ 980102 15.00 A Imsen "En församling måste födas fram"
 - ☐ 980102 19.00 A Imsen "Gerilla-soldater"
 - ☐ 980103 15.00 A Imsen "Lever Du?"
 - ☐ 980103 19.00 Väckelsemöte A Imsen tills. m. församlingen
 - ☐ 980104 11.00 M Eliasson "Jag skall göra Akors dal till Hoppets port"
 - ☐ 980104 15.00 A Imsen "Ni skall undfå kraft att bli mina vittnen"
 - ☐ 980104 19.00 Väckelsemöte med sång och vittnesbörd
 - ☐ 980105 12.00 A Imsen "Mantal-skriven i det Nya Jerusalem"
 - ☐ 980105 15.00 A Imsen "Jesus står utanför och klappar"
 - ☐ 980106 11.00 B Widén "Barrabas"
 - ☐ 980106 15.00 A Imsen "Hoppet - Jesu tillkommelse"
- Beställs från: Bällsta Media Center
Box 201 34, 161 02 BROMMA
Tel: 08-98 56 83, Fax: 08-98 21 39
E-mail: maranata.stockholm@crossnet.se

DEN DAGEN

Forts från sid 9

På samma sätt ska också vi vara medvetna om de faror som finns, men vara frimodiga och använda de möjligheter som står oss till buds för att i alla händelser frälsa några.

De tekniska möjligheterna får inte bli våra gudar, men tjäna som hjälpmedel för att nå andra människor.

Vi som varit med en tid tycks få allt svårare. Det behövs nästan en jordbävning för att vi ska reagera. Men egentligen behöver vi bara ett vidrörande av Jesu hand, så sker undret! Det är inte svårt för Gud. Men vi måste förstå att öppna oss så att han kan vidröra och sedan använda oss.

Satan vill naturligtvis lura oss: Det här går inte, det finns inte en chans! Du har varit med så länge, du kan det här, det här har jag hört förr! Alla dessa ursäkter! Men Gud har varit med ännu längre, och han har inte tröttnat eller

gett upp, fastän han borde ha gjort det för länge sedan, tycker vi.

I Guds tjänst

Gud ångrade vid ett tillfälle att han skapat människan, men han gav henne en ny chans. Det såg dystert ut när 130 miljoner människor utrotades och bara åtta personer blev räddade undan vattenmassorna. Men även i denna händelse ser vi att det finns möjligheter. Gud frälser och han förvandlar.

Vi ser mycket som är negativt och eländigt, men vi behöver få se allt det underbara som Gud gör. Vi får vara en del av detta som sker över hela vår jord: församlingar som kämpar för att evangelium ska få framgång, människor blir frälsta - det är underbart och fantastiskt att vi får vara med!

Idag lever vi i ett nyhedniskt Sverige, där dagens ungdomar inte vet vad Golgata är. Jag tror att församlingen alltid kommer att vara i minoritet. Men vi kan inte och får inte retirera av den anled-

ningen. För hundra år sedan hade de flesta i det här landet baskunskapen genom kristendomsundervisning i skolorna. Vi får aldrig tillbaka den tiden, men Gud har möjligheterna för oss så att vi kan nå fram till människornas hjärtan med frälsningens budskap.

Herren Jesu Kristi dag ligger framför oss, och vi behöver bli kunniga om vad det innebär. Men i väntan på den dagen får vi arbeta vidare och kämpa för evangelium. Vi får inte slå oss till ro och tänka att det dröjer länge innan den dagen kommer, eller tycka att det inte är någon mening med att kämpa. Gud är trofast och han är mäktig att hålla det han lovat. Det underbara är att han vill använda oss i tjänst för sitt rike, medan vi väntar på Jesu Kristi dag.

Låt oss alltså arbeta och kämpa till dess vi hör signalen från himlen: Överängelns röst och Gudsbasunens ljud. Endast den som har ett vaket hjärta och ett andesmört öra kommer att höra och förnimma den signalen.

Amen!

RUMÄNIEN...

Forts från sid 3

sig inte så mycket om det. Men genom det vittnesbörd Georges mor gav då hon återvände till Sverige efter att ha besökt hemlandet och församlingen Imanuel, fick sonen George en sådan längtan att träffa denne brinnande broder, och sände honom inbjudan. Han hade inte ens ett pass, så Georges kusin Adrian hjälpte honom att ordna formaliteter med alla myndigheter. Beslutet om att resa gick så snabbt, att Vasile knappt hann tänka sig för:

-Jag förstod egentligen inte varför Gud kallade mig att åka till Sverige. Men dels har jag fått bedja med George och hans familj, som levde i en svår situation. Hela hemmet där har upplevt förvandling. Och så fick jag komma till Maranataförsamlingen.

Här upplevde jag något helt nytt. Jag blev så glad, när jag såg att ni här har tagit på allvar budskapet om att gå ut med evangelium. Det gav mig en ny start. Och jag undrar så hur det varit möjligt för broder Arne Imsen att här på Bällsta samla dessa själar som brinner för Herren och vill arbeta tillsammans för att sprida det oförfälskade budskapet.

Vilka hemligheter ligger bakom

detta? Jag vill veta vad det är, och vill tillämpa denna hemlighet också i Rumänien för att tillsammans med mina trossyskon där få verka på samma sätt!

Vasile gestikulerade och talade så fort, att broder George knappt hann med att tolka. Ögonen glittrade, kinderna glödde och han lutade ivrigt fram för att äntligen själv få svar på denna fråga, efter att ha svarat på frågor om sitt liv, sin tjänst och sitt land.

Och Arne Imsen svarade enkelt:

-Man måste predika Guds Ord. Det finns perioder då mycket i församlingen är komplicerat och svårt att finna lösning på. Då predikar jag bara Ordet, och gör ingenting annat. Ordet verkar fram resultatet.

Vasile lyssnade intensivt, och satt i tankar några minuter. Sedan tog våra bröder avsked, och tackade för undervisningen och gemenskapen.

Nu har våra rumänska bröder återvänt till sitt land, och vi räknar med fortsatt utbyte av rapporter och besök. Vilken uppmuntran att få lära känna syskon som lever i samma andliga kamp för människors frälsning och i förbidan på Jesu tillkommelse!

Snart avblåses striden, och vi möter våra syskon från alla folk och stammar hemma hos Gud!

HERRENS PÅSK

Försonings- och Uppståndelsemöten i Stockholm City

Maranataförsamlingen i Stockholm inbjuder till evangelisations- och bibeldagar i huvudstaden

9-13 april

En hel del av påskhelgens möten kommer att förläggas i Stockholms city, där vi hyrt Blå Salen, Västmannag 15 (Norra Bantorget).

Arne Imsen tillsammans med församlingens lärare och evangelister medverkar.

-I skolen vara omgjordade kring edra länder, hava edra skor på fötterna och edra stavar i händerna. Och i skolen äta det med hast. Detta är Herrens påsk.

För information och anmälan, ring 08-98 56 83.

KONTROLL...

Forts från sid 5

andra katastrofer inte tycks ha ökat med tiden...

Cyniskt! Den vakne läsaren vet att de apokalyptiska krisrapporterna verkligen inte avtagit. Alla tecken ger samstämmigt vittnesbörd om kris och katastrof.

Det finns både inre och yttre tidstec-ken på Jesu tillkommelse. Förutom alla andra *yttre* tidstecken, så är det abso-lut starkaste och säkraste tecknet på Jesu snara tillkommelse det *inre* teck-net: Likgiltighet för tidens korthet och omvändelsens nödvändighet, som är så kännetecknande för dem som är tjä-nare:

-Men om så är, att tjänaren är en ond man, som säger i sitt hjärta: "min Herre kommer inte så snart", och han begyn-ner att slå sina medtjänare och äter och dricker med dem som äro druckna, då skall den tjänarens herre komma på en dag, då han icke väntar det, och i en stund, då han icke tänker sig det...

Kan det bli värre?

I modern teologi är talet om Jesu till-kommelse ofta ett ämne för bespot-telse.

-Föreställningen om Kristi återkomst passar inte in i världen i dag eller i morgon. Den passar över huvud taget inte in. (*Walter Künneth*)

-Det finns alltför många i dag för vilka sådana lärosatser är en orsak till an-stöt och förargelse. Vi måste öppen-hjärtigt erkänna att ingen sådan dra-matisk Kristi återkomst med skyarna kan väntas under historiens gång. (*Amos N Wilder*)

-Vi är färdiga med historierna om Kristi besök i dödsriket och hans himmels-färd. Vi har inte längre någon förväntan om "människosonen" som skall komma med himmelens skyar och de troendes borttryckande upp i luften för att möta honom. (*Rudolph Bultmann*)

De som bär fram sådana åsikter, måste väl med rätta kallas för bespot-tare? (2 Petr. 3:3-4)

FÖRRA ÅRET INBJÖD PRI (Pingst-rörelsens informationscentral) till ett se-minarium på Kaggeholm under våren. Ämnet var Svensk pingströrelse under sex årtionden. Bland alla mycket an-märkningsvärda informationer och slut-satser, påpekades också att talet om

Jesu tillkommelse numera inte är så aktuellt. Man var generad över förkun-nelsen om Jesu tillkommelse, som påstås ha tagit sig alltför fanatiska ut-tryck. Samhällsengagemanget har för övrigt trängt undan behovet att söka tröst i något utomvärldsligt hopp.

Även under Nyhemsveckan samma år ägnade man sig åt att notera för-ändringens vindar.

Ivar Lundgren hade ett inledande an-förande inför frågeställningen "Är fes-ten över för pingströrelsen?" Han på-pekade att förkunnelsen nu lägger min-dre vikt vid livsstilsfrågor och eskatolo-gi. Jesus kommer inte så snart längre.

Denne kulturskribent har lyckats med prestationen att skriva en bok på flera hundra sidor om ny pingst med karismatiska manifestationer i alla kyrkliga sammanhang, utan att ens i en bisats få med ett ord om ett av Nya Testamentets mest dominerande bud-skap; Jesu tillkommelse. Andeuppfyl-lelse utan det levande hoppet! Vad är det? I varje fall inte den helige Andes verk. Dessutom är det ju så att talet om Jesu tillkommelse över huvud ta-get inte förekommer i det religiösa magasin där han vanligtvis publicerar sig.

Tidningen Dagens VD gjorde en ve-modig reflexion i spalten "Signerat" ett par månader senare:

-Förkunnelsen om Jesu andra tillkom-melse förekommer snart bara i Mar-anatasammanhang. Är det inte dags att vakna upp?

Vid en genomgång av alla kristna media som förmedlar olika samfunds utbud via tidskrifter, tidningar, radio- och TV-program, så måste man konstate-ra att talet om Jesu tillkommelse har kultiverats bort. Kyrkoårets adventstex-ter finns naturligtvis med i gudstjänstli-vet, men det är helt uppenbart att då *ankomsten* pliktskyldigast berörs, ute-sluts konsekvent *uppräckelsen* i både kyrka och frikyrka!

De underhållningspräglade magasi-nen med intervjuer av kändisar och re-portage från populistiska tillställningar har inget utrymme för en förment naiv tolkning av tidens tecken, som nödvän-digtvis måste oroa och ge den dome-dagsstämning, som skräckinjagande rapporter ur profanmediernas nyhets-flöden från hela klotet borde mana fram.

Det enda som tidningen Petrus ve-terligen skrivit om i detta ämne, är en uppskattande rescension av Jürgen

Moltmanns bok "*Den Gud som kom-mer*" - en månghundra-sidig konstruk-tion om alltings återställelse i modern och bibelstridig tappning.

FÖR EN BIBELLÄSANDE kristen som ställs inför den utveckling vi här skild-rat, leds tankarna helt naturligt till Up-penbarelsboken. Det behöver inte nöd-vändigtvis betyda att allt vad teknikens landvinningar ger oss är ont. Bevisli-gen är det så att detta tekniskt ratio-nella sätt att möta och lösa vardagens stora och små problem inom olika områden påtagligt kan öka aila män-niskors bekvämlighet, men knappast utan att samtidigt göra betydande in-skränkningar i medborgarnas frihet och integritet.

Det avskräckande exemplet. sluttfa-sen i denna process finns i den bok som på ett alldeles speciellt sätt ger oss en tydlig blyxtbelysning av det an-tikristliga övervaknings- och kontroll-samhället.

För första gången i historien finns teknik och övriga resurser för en världs-härskare att förverkliga det. Politik, ekonomi, kultur och religion förbereder i humanitetens namn det genomskinli-ga samhället där allt villkorslöst regist-reras och formas efter ett totalitärt mönster.

GUDS FOLK HAR i alla tider kunnat läsa om vilddjuret, dess märke och tal i Bibeln. De vakna profeterna har sett tecknen som bereder väg för Antikrist, och begrundat den beskrivning i Uppen-barelsboken som nu så tydligt träder fram inför våra ögon:

-Och det fick makt att giva ande åt vild-djurets bild, så att vilddjurets bild till och med kunde tala och kunde låta döda alla som icke tillbådo vilddjurets bild. Och det förmår alla, både små och stora, både rika och fattiga, både fria och trålar, att låta giva sig ett märke på högra handen eller på pannan, så att ingen får vare sig köpa eller sälja nå-got, utom den som är märkt med vild-djurets namn eller dess namns tal.

Här gäller det att vara vis; den som har förstånd, han rakne ut betydelsen av vilddjurets tal, ty det är en människas tal. Och dess tal är sex hundra sextio-sex. (Upp. 13:15-18)

Förmår vi inte uttyda skriften, som allt klarare avtecknar sig på väggen? En sak är fastare än någonsin förut:

-Se, brudgummen kommer! Gå ut och möt honom!

ANTIKRIST...

Forts från sid 17

destruktiva som i honom kommer till fullt uttryckt. Två saker återkommer ständigt hos Antikrist: hans självupphöjelse och hans bespottelse av Gud och Guds Ord. Antikrist kommer att häda Gud i både ord och gärning. Det är Djävulens ambition att göra sig lik Gud som kommer fram hos Antikrist. Det är Vildjuret - inte Draken / Satan - som öppnar sin mun till att häda Gud.

På samma gång som Antikrist sätter sig upp mot Gud så underkastar han sig Djävulen. Han blir Satans viceregent på jorden. Men, det pris Antikrist måste betala för detta är en fullständig kapitulation för Djävulen. Antikrist är mannen som accepterar vad Jesus avböjde, då Satan erbjöd honom alla riken i världen.

TIOSTATSFÖRBUNDET

Bibeltolkarna håller före att det i de yttersta dagarna kommer att finnas ett mäktigt förbund av tio stater eller maktblock. Det kommer att uppstå inom det gamla Romarrikets område. Inom det här tiostatsförbundet kommer Antikrist att uppträda och dominera världen.

En del kristna menar att EU är det upprättade Romarriket. Men det EU som framträder idag är inte ett återuppståndet romerskt rike - men EU kan vara början till det. För tillfället är EU endast en samling europeiska stater. Romarriket var någonting vida mer.

Det romerska riket var ett stort maktblock som omfattade både Medelhavet och Svarta havet och som hade sina utlöpare ända till Kaspiska havet och Persiska viken. Romarriket berörde tre världsdelar: Europa, Asien och Afrika.

Alla bibeltolkare tycks vara överens om att Romarriket kommer att återuppstå. Thoralf Gilbrant skriver i boken EU i politik och profetia följande:

Detta ska inte uppfattas så att det återuppståndna Romarriket utan vidare ska betraktas som antikristligt. Det är först när Antikrist träder fram och tar till sig ledarskapet över detta rike, som det får sina antikristliga drag.

Antikrist ska utföra Djävulens sista försök att förhindra Guds plan för mänskligheten. Genom Antikrist vill Djävulen vinna människornas hyllning och tillbedjan. Antikrist är Djävulens speciella redskap att utnyttja den korta tid han ännu har till sitt förfogande. Jesus är Herre.

Litteratur: Studiebibeln, Tidens tecken av Thoralf Gilbrant, Uppenbarelsebokens budskap av Fl. Hällzon, På väg mot 1984 av Karl Ramstrand, Vad säger bibelordet av David Björk, EU i politik och profetia av Thoralf Gilbrant.

Saxat ur Crossnet!

WWW @ @ @ WWW @ @ @ WWW @ @ @ WWW @ @ @ WWW @ @ @

Mer än genant

Tidningen Dagens orättfärdiga och diskriminerande censur- och blockadmönster är av mycket gammalt datum. Under årens lopp har det periodvis drabbat många och blivit ett speciellt varumärke för profilen, att tiga ihjäl det fria ordet och ljuga ihjäl den fria konkurrensen, då det bäst tjänat tidningens kyrkopolitiska syfte.

Om man, som tidningen Dagen, gör anspråk på att vara ett tidningsorgan med väckelsekristen inriktning, så måste ju självfallet alla, både kritiska och okritiska väckelsekristna opinionsyttringar, inkluderas i mediabevakningen.

Inte är väl tidningen Dagen, med alla sina kvalificerade medarbetare, endast ett kostbart och osjälvständigt propagandabladd, utan objektivt informationsansvar?

Vad skulle hända på exempelvis din hemort om ett kommersiellt småföretag vågade marknadsföra sina varor och tjänster i lokalpressen, därför att ägaren är pingstvän, baptist, missionsförbundare, frälsningssoldat eller något annat?

Jämförelsen är relevant och begriplig! Tankemodellen är emellertid, inte ens som undantagsfall, realiserbar i fri dagspress, men är rutin på den statligt presstödda, kristna dagstidningen. Det är mer än genant!

Hur skulle den allmänna opinionen bedöma ett sådant pressetiskt haveri?

Vi menar att tiden nu är inne att informera den kristna opinionen om pågående missbruk av media- och marknadsmakt i dagstidningen med kristna förtecken. Vi har nämligen all anledning befara att de flesta är helt okunniga om denna, för alla kristna, så försmädliga verklighet.

Reaktionen kommer att stå i proportion till vår vilja och förmåga att ge en trovärdig information om faktiska och väl dokumenterade missförhållanden.

13/4 1996, Arne Imsen

Juryns dom har fallit!

Den kristna dagstidningen har fått rättslig sanktion för sin modiga grävande journalistik. Den förment bedräglige och svekfulle pingstsångaren är tillsammans med sin familj avslöjad, ruinerad och avrättad till fromma för hela kristenheten. Den ambitiösa ansvarige utgivaren, den uthängde sångarens medbroder i samma pingstförsamling, kan väntas få bonus på sin skamliga miljonlön för bragden. Slutakten i ytterligare en förfärlig repris av ett gammalt känt mönster på tidningen Dagen. Antalet livsvarigt skadade denna gång är tills vidare okänt.

Den medansvarige andreredaktören krystar övertydligt sårad oskuld. Sanningsförsäkrar övertygar emellertid inte, ty den råa misshandeln är ett grymt faktum, ett dråpslag mot en överrumplad broder! Andreredaktören skulle däremot aldrig kunna kompromettera sig med att begå mened.

Det är trosskyldigt men typiskt att försöka med juridiska termer dölja en pressetisk avgrund med många oskyldiga offer utan någon möjlighet till juridisk resning och upprättelse. Den kristna rikstidningen har åter fullgjort sitt publicistiska jobb.

Men är det någon som vet vad pingstsångaren egentligen har gjort? - - -

Vad har den förkättrade pingstsångaren gjort eftersom församlingen tydligen diskvalificerades som första forum för granskningen av hans påstådda försyndelser? Var finns församlingen i detta upphaussade drama? Vem står i tur härnäst?

Saneringsobjekt finns ju på mycket nära håll i tidningshuset! Sannolikheten talar för att den juridiska framgången i tingsrätten är en pyrrhusseger. Upplagan faller utslaget.

Men är familjens hemförsamling mållös genom en lojalitetskonflikt? Det maktspellet offrade som bekant Dagenstyrelsens föregående ordförande eftersom han underkände skandareportagen.

18/1 1998, Arne Imsen

Följ debatten direkt på Internet: www.fc.crossnet.se/kyrkor/Maranatal/

MidnattsRÖPET

MARANATA
-Du vår Herre
KOM!

HÄROLD FÖR ANDLIG VÄCKELSE OCH FRI MISSION

DÅ IDEELLT KÄMPANDE profana och kristna svenska folkrörelser med olika stödformer köpts upp av staten, initierades dialog-epoken för solidariskt samarbete för samhällsnyttan. Fria, självständiga och friskspråkiga förkunnare klev in i roller som ombudsmän och funktionärer med mjuka ryggar och inställsamma ord för subventionsprojekt, som kunde ge bildning, sysselsättning och försörjning åt arbetslösa inom kulturlivet. Men inte frälsning. Stödformerna har varit många och förödande för församlingar och medier. Lösensumman gav folkrörelserna status som halvstatliga myndigheter och de statsstödda medierna anpassades till en helt ny bidragssituation.

DEN KRISTNA PRESSEN har anpassat sig och i mycket stor utsträckning förlorat sin identitet. Den kämpar för sin överlevnad efter samma linjer som det "kristna" partiet: att söka bredda underlaget genom att icke profilera sig och vara avideologiserat religiöst underhållande magasin och så litet väckelsekristen som det över huvud taget är möjligt. Media 2000 i Jönköping är mitt vittne; där den djupare liggande frågan egentligen var *hur* man ska överleva - inte *varför*!

Existensberättigandet borde ifrågasättas. Subventionsekumeniken behöver nämligen bara *ett* organ med proffsiga högavlönade tidningsmakare. Speciellt ett av veckomagasinen med kristet förtecken är i det avseendet banbrytande och en annan tidning ett avskräckande exempel på konjungturstyrd underkastelse för pengarnas skull. Tidningens orientering till landets katolska parti var både oförsvarlig, genant och svekfull. Handlingssättet uppfattas i andra sammanhang som prostitution..

LÅNGT UTANFÖR DEN subventionsförtryckta, materialistiska och kommersiella mediavärlden lever detta oproffsiga väckelseblad sitt eget liv till förargelse, uppbyggelse eller total likgiltighet för etablerad kyrklighet. Denna Härold för andlig väckelse och fri mission är smal, men viktig. Den är inte nyhets-snuttifierande för marknadsföringens skull och har inget kulturkoketteri i sina spalter. Dessutom saknar den helt malplacerade väderleksprognoser samt radio- och TV-tablåer. Spalterna måste ha ett renodlat väckelsekristet ärende till vårt folk! Den basunerar ut budskapet om Jesu tillkommelse med tydliga signaler, okyrkligt och oanpassat.

Den är fri och oberoende i sitt uppdrag, eftersom den inte är födkrok för någon yrkeskategori med krav på marknadsmässiga löner och förmåner. Tidningen skapas helt ideellt av amatörer; av maranatavittnen, som fascinerats av hoppets budskap och passionerat alltid ropar ut evangeliet om detta levande hopps fullbordan: *Jesu tillkommelse*. Det budskapet är otidsenligt och kan inte säljas för att bereda någon materiell vinning åt någon. Det är en del av den kristna församlingens tidlösa uppdrag och ska möjliggöras genom ett nytestamentligt offerliv.

I huvudstaden finns det en dagstidning, som delas ut gratis. Den finansieras med annonser och ger ekonomisk vinst. På liknande sätt delas tidningen Midnattsropet ut fritt. Den finansieras emellertid på nytestamentligt vis genom offer med avsikten att väcka och vinna människor för Gud, och är ett konkret uttryck på tro verksam genom kärlek. Inbetalningskortet som medföljer förmedlar ditt offer!

VILL DU VARA MED i denna glädjefyllda kurirtjänst och bli en medarbetare för att skapa och sprida denna härold för andlig väckelse och fri mission, så är du varmt välkommen. Herren behöver oss alla, och vi behöver varandra. Låt oss betala det pris som i detta fall är något helt annat och långt mer än prenumera-tionsavgift. Tiden är kort!

"Skaffa er vänner med hjälp av den orättfärdige mammon, för att de skall ta emot er i de eviga boningarna, när världslig rikedom har tagit slut.

- - - Ni kan inte tjäna både Gud och mammon."

Simon Juel-Lund

Rädda de döende

Nr 349 i gamla Segertoner

443

FANNY J. CROSBY - ERIK NYSTRÖM

W. H. DOANE

1. Räd-da de dö-en-de, lyft dem som sjunka, Ryck dem med ömhet ur
2. Han de för-lo-ra-de bar-nens som drö-ja Vän-tar än-nu med sin
3. Kväd ut av fres-tel-sen, gömd un-der as-kan, Glimmar måhända en
4. Räd-da de dö-en-de! Her-ren det bju-der. Kraften där-till du av

syn-der och nöd! Gråt med de grå-tan-de, stöd dem som stapp-la,
öpp-na-de famn. Bed och för-ma-na dem ömt och med all-varl
gnis-ta från Gud. Grip med barmhär-tig-het sträng-en som brus-tit,
ho-nom skall få. Drag dem med vän-lig-het å-ter till Her-den,

KÖR:
För dem till Je-sus, som fräl-sar ur död!
Hanger dem nåd, om de tro på hans namn. Räd-da de dö-en-de,
Kan-skeden än-nu kan gi-va ett ljud.
Säg dem, att Je-sus dem äl-skar och-så!

lyft dem som sjun-ka! Je-sus är Fräl-sa-ren ä-ven för dem.

Fanny Crosby
(1820-1915)

föddes New York. Hon fick vid sex veckors ålder en svår ögoninflammation och blev helt blind för hela livet. Hon började som 15-åring ett blindinstitut i NY, där hon sedan blev lärarinna.

Vid 30 års ålder upplevde hon frälsningsvisshet och glädje i Gud. Det skedde i Metodistkyrkan, där hon fann sitt andliga hem. Hon skrev omkring 8.000 sånger.

Rädda de döende tillkom 1869. Fanny hade på eftermiddagen talat med en stor skara arbetare, och upplevde att någon just denna kväll hade sitt sista tillfälle att bli räddad. Hon riktade en allvarlig inbjudan till frälsning, och en ung man kom fram till förbön och lämnade sitt liv åt Jesus. Han ropade triumferande:

-Nu kan jag möta min mor i himlen, ty jag har funnit Gud!

Samma kväll skrev hon denna sång.